

Situacija na Rumunskem. Galac napol razdejan.

NEMCI POROČAJO, DA SE JIM JE POSREČILO PREMAGATI SOVRAŽNIKA PRI KAZINI IN FUNDENI. — RUSI SO SE UMAKNILI IZ ZUNANJIH UTRDE MESTA GALAC. — ŽELEZNIŠKA POSTAJA V GALACU RAZSTRELJENA. — VROČI SPOPADI PRI SMORGONU. — POROČILO RUSKEGA GENERALNEGA ŠTABA JE ZELO MALOBESEDNO. — DELOVANJE ZRAKOPLOVCEV.

Petrograd, Rusija, 16. januarja. — Poročilo, ki ga je izdal ruski generalni štab, se glasi:

— Južno od Kazine in Trotusa se vrše neprestano vroči boji. Posebnih uspehov ni ne na tej ne na oni strani. Rumunom se je posrečilo odbiti par sovražnih napadov, nakar so za par vrst napredovali.

Pri Vadenu, par vrst zapadno od Galaca, se boji nadaljujejo.

Naši zrakoplovci so obstreljevali Bariani ob reki Donavi ter povzročili precejšnjo škodo. Par bomb so vrgli tudi na ladje, ki so zasidrane v pristanišču Brajile.

Berlin, Nemčija, 15. januarja. — Nek vojaški strokovnjak je izdal sledeče poročilo o položaju na rumunski fronti:

— Kljub slabemu vremenu in raznim transportnim težkočam se položaj za nas zelo ugodno razvija. Iz ozemlja ob dolenjem teku reke Seret so se umaknile vse ruske čete.

Pri zavzetju vasi Mihaele se posebejno odlikovale turške čete. Vas je oddaljena samo par kilometrov od železniške proge Galac-Tecucin.

Severno od Fosani se nahajajo Rumuni v močvirnem ozemlju. Severno od Tutne so utrdili nekaj pozicij in se zdaj branijo z zadnjimi napori.

Nemci in Bolgari se morajo boriti s silnimi ovirami. Veliko neprilik jim napravljajo slabo vreme, poleg tega jih pa tudi vznemirjajo nenadni napadi ruskih in rumunskih vojakov. — Naši pa kljub temu zelo dobro napredujejo.

Berlin, Nemčija, 16. januarja. — Mesto Galac je vedno bolj ogroženo. Odkar smo zavzeli vasi Mihaele, Laburtee in Vadenu, so omejili Rusi svoje operacije na ozko fronto.

Rusi so se umaknili na južno obrambno črto mesta Galac.

Vas Vadenu smo zavzeli dne 13. januarja z uspehom. Iz Vadenu je mogoče kontrolirati velik del železniške proge vodeče proti Galacu.

Galac je že napol porušen. Dve ali tri vojašnice so v razvalinah, skladišča gore, veliko drugih poslopij je pa precej poškodovanih. Vojaški strokovnjaki so prepričani, da bo mesto tekom par dni padlo. V tem slučaju bi se nemška fronta še bolj zožila.

Berlin, Nemčija, 16. januarja. — Nemški vrhovni poveljnik poroča z vzhodne fronte sledeče:

— Armadna skupina bavarskega princa Leopolda; Južno od Smorgona so se boji ponovili.

V splošnem se položaj ni veliko izpremenil.

Petrograd, Rusija, 16. januarja. — Vrhovno poveljstvo ruske armade poroča:

— Na zapadni ruski fronti se ni ničesar posebnega pripetilo. Razen manjših artilerijskih bojev vlada skoraj popoln mir.

“Narodni Vestnik” piše v svojem oglasu:

“Iz verodostojne, zanesljive strani smo izvedeli, da gotovi ljudje pod krinko brežičnega brzojava izvajajo od rojakov denar in svrhu odpošiljave potom brežičnega brzojava in tudi brzojavne stroške vračunajo, denarja pa ne odpošljejo brzojavnim potom, temveč po pošti; eden teh ljudi se je izjavil, češ, da ga nikdo ne more kontrolirati.”

Naše mnenje o gornjih vrsticah:

Pribita resnica je, da nekateri ljudje, ki se bavijo s pošiljanjem denarja, obljubujejo veliko več v svojih oglasih, kakor zamorejo izpolniti.

Mogoče je pa tudi resnica, da si kdo pusti plačati za pošiljatev po brežičnem brzojavu in jo potem izvrši po pošti, ako jemljemo v poštev, da nekateri zahtevajo precej manj za brzojavne stroške, kakor se mora istinito plačati v uradu družbe brežičnega brzojava za skrajšani, toda dobro urejeni naslov, tako, da ga zamorejo potem na Dunaju pravilno sestaviti in denar poslati kamor spada.

Da ta naša izjava odgovarja resnici, lahko vsak dan dokazemo, istotako lahko vsak čas dokazemo z dokumenti ali listinami, da se vse naše denarne pošiljatev izvršujejo natanko po naročilu in želji pošiljateljev.

TVRDKA FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Lawsonove izjave.

Eden je po krivem prisegel. — Dobički iz mehiških zapletljajev. Mrs. Visconti so našli. — Bernstorff ne vrjame v svojo krivdco.

Washington, D. C., 16. januarja. Pri večeršnjem zaslisanju je predsednik preiskovalne komisije Henry, katerega je Lawson obdolžil, da mu je povedal nekatera imena onih, ki so detali dobičke na borzi vsled predznanja Wilsonovih posla nie, prosil kongres, da ga zapriše in je pod prisego zanikal vse, kar ga je Lawson obdolžil. Lawson in to svečano izjavi: “Tukaj stojim pred vami pod prisego in vam pravim, da je vse, kar sem rekel, resnica: čista resnica in nič drugega kot resnica, kakor mi Bog pomaga. Nikdar v svojem življenju se nisem bil vsled kake izjave tako presenečen kot vsled izjave, katero je podal vaš predsednik. Eden naju je prisegel po krivem.”

Kongres je sklenil povabiti tudi Mrs. Visconti, ki pa je nekam izginila in so jo našli šele pozno ponoči.

Drugi dan zaslisanja je Lawson pričel z besedami:

“Ako vaš predsednik ni rekel, kar sem jaz trdil, potem sem kriv grde krive prisoge ni ni zame nikjer drugje mesta kot za železno ograjo ječe.”

Nadalje pripoveduje, o čem sta se pogovarjala on in Henry pred tedni v zadevi preiskave. Med drugima je dejal Henry, da ne vrjame, da bi Baruch bil v zvezi s tem skandalom in bi na ta način škodoval demokratični stranki. Tega mnenja je bil tudi Lawson; o Lansingu pa je rekel, da bi stavljal glavo, da Lansing ne bi sprejel od dobička take spekulacije niti vrednosti ene poštne znamke, tudi, ako bi take stvari kar letelo okoli njega.

Lawson pravi dalje, da so iz razmer v Mehiki bankirji vedno spekulirali in delali ogromne dobičke. Vsaka državna izprememba ima za posledico padanje, oziroma vihanje cen in bankirji obrnejo vsak tak pojav v svojo korist.

Lawson prizna, da mu predsednik Henry ni imenoval imena McAdoo, imenoval pa je Barucha, Lansinga in Bernstorffa.

Po Lawsonovi izjavi, je tvrdka Fisk bila vedno najbolj informirana in je bila z državnim zakladničarjem v taki zvezi, da ga je lahko poklicala na telefon vsak čas in ob vsaki uri, celo ponoči ga je lahko poklicala v New York.

Henry vse zanikuje. Nato ga vpraša Lawson, ako še vedno misli, da je vse to le “fata morgana”, kakor je rekel časnikarskim poročevalcem. Henry odgovori, da je še vedno tega mnenja. Tada pa vzklikne Lawson: “Potem naj bo Bog milostljiv američkemu narodu in ljudstvu, ako so nam prisojene še nadaljne “fate morgane”.

Pri popoldanskem zaslisanju je bilo toliko žensk, da so morali člani komisije plezati preko stolov, da so prišli do svojih mest.

Pri tem zaslisanju pripoveduje Lawson, da je Mrs. Visconti prišla sodelovati v Wilsonovim privatnim tajnikom Tumultyjem, katerega je obdolžila, da je vlek od dobiček na borzi. Tumulty je hotel, da mu da Mrs. Visconti informacije po telefonu, ona pa tega ni hotela. Nato jo je Tumulty ošteval s takimi izrazi, katerih si ne bi pustila dopasti od nikogar.

Bernstorffova izjava.

Ko so vprašali nemškega poslanika, kaj misli o tem, kar trdi Lawson, da je profitiral dva milijona, je kratko odgovoril: “Lawson sam pravi, da ne vrjame govoricam; kar se tiče mene; in jaz tudi ne vrjame.”

SLOVENSKI UJETNIK

v Italiji Rudolf Bartol, ki je prej bil v Trstu, Via Blevedere št. 12, prosi svojega prijatelja IVANA TURK-A, ki je pred časom delal v neki slovenski tiskarni v New Yorku, da se mu javi. Njegov naslov je: Rudolf Bartol, prigioniero di guerra, Ostuni di Lecce, Italia.

Francoska fronta.

Francoski uspehi. — Večinoma artilerijski boji. — Nemci se poslužujejo dušičnih plinov.

Paris, Francija, 16. januarja. — Na Sommeskem bojišču so Nemci obstreljevali naše postojanke z dušičnimi plini in so nas nato napadli. Napad pa smo odbili. Na ostalih frontah ni bilo razun artilerijskih nobenih bojev.

Zvečer so izdali sledeče poročilo:

Posebno vroči artilerijski boji so bili na sommeskem bojišču, kakortudi severovzhodno od Verduna in v Lotaringiji. Nas napad na zakope vzhodno od Vic-sur-Aisne je bil uspešen.

Berlin, Nemčija, 16. januarja. Nemško vojno vodstvo poroča: — Poizkus nekaterih francoskih oddelkov, zavzeti naše postojanke pri Beuvraignes blizu Roye, se je izjalovil. Drugače je bilo bojevanje zmerno, le artilerija se je oglašala.

Velika nemška podmorska ladja na potu v Ameriko.

Paul Hilken gre v New London, da sprejme ladjo, ki je večja kot “Deutschland”. — “Deutschland” pričakujejo sredi prihodnjega tedna.

V uradu Eastern Forwarding Co. se je večeraj govorilo, da je šel generalni ravnatelj te družbe v New London, Conn., da sprejme nemško podmorsko trgovsko ladjo, ki je na potu v Ameriko.

Newyorški trgovci, ki so v tesni zvezi s Hilkejem, so dobili pretečeni teden privatno obvestilo, da je podmorska trgovska ladja, ki je večja kot “Deutschland” 2. januarja odplula iz Bremena in je na potu v New London, kamor bo prišla v 15-tih dnevih; tedaj se pričakuje, da pride danes, v sredo.

Pravijo, da je “Deutschland” odplula šest dni kasneje in jo pričakujejo sredi prihodnjega tedna.

V skladiščih je že pripravljenih dva tisoč ton sirovega gumija, cina in niklja, da vzameta s seboj omenjeni podmorski ladji.

Nemški podmorski čoln s štirimi vjetimi kapitani.

London, Anglija, 16. januarja. Ravnokar je prišel v pristanišče nemški podmorski čoln s štirimi kapitani potopljenih trgovskih ladij. Eden je Anglež.

Poveljnik na čolnu je kapitan-ski poročnik Arnauld.

Preteklo leto je kapitan Arnauld prišel v špansko pristanišče Kartagena s podmorskim čolnom št. 53 in je prinesel s seboj pismo nemškega cesarja na španskega kralja. Pri tej priliki je pripovedoval, da je potopil 50 trgovskih ladij, med temi francoski parnik “Provence”.

Pravice nevtralnih ladij.

Philadelphia, Pa., 16. januarja. Med starimi knjigami in listinami je bilo danes na javni dražbi prodano tudi Franklinovo pismo od 3. junija 1870, kjer se izrazi o pravicah nevtralnih ladij sledeče:

“Rusija, Švedska, Danska in Nizozemska imajo močno mornarico, ki more varovati prosto plovbo po morju nevtralnim ladjam, ako ne vozijo kontarbanda, to je vojaške stvari. Neoborožene trgovske ladje, kakor tudi ribiške se morajo smatrati za koristne človeštvu in jih ne smejo motiti v njih poslu niti njih narodnostni sovražniki. Bojevanje se naj prepusti onim, ki smatrajo bolj za svoje rokodelstvo in ki so v ta namen oboroženi in plačani.”

Lloyd George, Nivelle in Haig.

London, Anglija, 16. januarja. Uradno se naznanja, da je imel Lloyd George in njegov vojni svet v pondeljek in torek s francoskim in angleškim vrhovnim poveljnikom Nivellejem in Haigom konferenco, o kateri se sicer ne ve nič gotovega, vendar pa se razlikuje od konference v Rimu v tem, da je bila ona politična, ta pa samo vojaška.

Mehika.

Villa zopet pred vratmi Chihuahue. — Ameriška ekspedicija bo odpoklicana. — Mehikanske čete bodo zasedle ozemlje, kjer so sedaj ameriški vojniki.

El Paso, Texas, 16. januarja. — Potniki poročajo, da je Villa zopet blizu Chihuahue a svojo glavno vojsko. Potem ko je Villa premagal Carranzove čete pod Hernandezom pri Satevo, ih je gnal 18 milj daleč od La Jolla. Tukaj jih je zopet porazil in Hernandez se je umaknil do Santa Isabella in nato do Palomas, ki je oddaljeno samo 18 milj od Chihuahua.

Washington, D. C., 16. jan. — Predsednik mehiško-ameriške komisije Lane je danes poročal kongresu, da je ameriška vlada sklenila poklicati Pershingovo ekspedicijo iz Mehike. To se ne bo prej nič objavilo, temveč se bodo čete poklicale brez vakega naznanila. Kdaj se bo to zgodilo, se še ne ve. Nato pa bo vlada poslala v Mexico City svojega poslanika, Fletcherja.

Ker so ameriška pogajanja z Mehiko prekinjena, je sedaj odvisno od Wilsona, kdaj pokliče čete domov.

Mexico City, 16. januarja. — Tukaj je bila z velikim veseljem sprejeta novica, da misli ameriška vlada odpoklicati svoje čete iz Mehike. General Obregon je že naročil generalu Murguia, da naj bo pripravljen, da zasede omo ozemlje, katero imajo sedaj zasedeno ameriški vojniki. S tem hoče mehiška vlada pokazati trdno voljo, da hoče zaščititi Villovim četam, da bi ozpet napadle ameriška omejena mesta.

Švica oborožnje.

Zvezni svet se boji vpadu. — Italija utrjuje svojo mejo proti republikli Švici.

Berlin, Nemčija, 16. januarja. — Uradno se poroča, da je zvezni svet iz previdnosti odločil, da se pozovejo z 24. januarjem po orožje druga, četrta in peta divizija. Zvezni svet objavlja o tem sledeče:

Pred meseci so bile razmere take, da smo lahko oslabili naše čete ob meji; v pričetku novega leta pa smo smatrali za potrebno, da smo, iz previdnosti podveli potrebne korake in smo poklicali pod orožje na dan 24. januarja drugo, četrto in peto divizijo, ki do sedaj še niso bile pod orožjem.

Zvezni svet še nadalje zaupa bojujočim se državam, da ne bodo kršile švicarske nevtralnosti.

V zadnjem času se je mnogo govorilo, da je Švica v nevarnosti, da jo napade kaka bojujoča se država, da izsili prehod preko njene ozemlja. Zlasti se je to trdilo o Nemčiji. Kakor se poroča, je Italija že utrdila svojo mejo proti Švici.

Vprašanje glede Galicije odgovorjeno.

London, Anglija, 16. januarja. Avstrijski ministrski predsednik Clam-Martinic je izjavil, da se mora vprašanje glede Galicije odločiti, ker so se pokazale v tej zadevi velike težkoče.

Ministrski predsednik je rekel, da se mora najprej rešiti vprašanje poljskega kralja in da je sedaj nemogoče kaj ukreniti glede Galicije.

Nemški cesar je dovolil, da se popravi rheimska katedrala.

Berlin, Nemčija, 16. januarja. Na papeževu prošnjo je cesar dovolil, da se sme pričeti s popravilom katedrale v Rheimsu. O tem piše “Volkszeitung” v Kolnu: Cesar se je izrazil, da je pripravljen od nemške strani storiti vse, kar je mogoče, da se zavaruje rheimska katedrala proti vremeniskim nevarnostim. Dovoljuje, da se popravlja pod takimi pogoji, da ne bo sovražnik imel od tega kakvojši dobiček.

Falkenhayn na Grškem. Predsed. Wilson in papež.

IZ LONDONA POROČAJO, DA SE NAHAJA BIVŠI ŠEF NEMŠKEGA GENERALNEGA ŠTABA NA GRŠKIH TLEH. — RAZLIČNA MNENJA. — GOVOR BIVŠEGA ŠPANSKEGA MIN. PREDSEDNIKA. — PAPEŽ BENEDIKT JE ČESTITAL PREDSEDNIKU WILSONU. — KONŠTANTIN ODLOČEN NASPROTNIK ZAVEZNIKOV. — ZDRUŽENIM DRŽAVAM JE POSLAL NOTO.

London, Anglija, 16. januarja. — Angleški časnikarski poročevalci v Solunu zatrjujejo, da se nahajata gen. Falkenhayn, bivši načelnik nemškega generalnega štaba in general Faulkenhafn na grških tleh.

Poveljniki onih grških čet, ki so imele nalogo oditi na Peloponez, so izjavili, da ne bodo šli na jug države, ampak da bodo ostali na severu, češ, da preti odtam Grški največja nevarnost.

General Falkenhayn je dospel na Grško s podmorskim čolnom. Nekateri tudi zatrjujejo, da je prišel z zrakoplovom, toda to je veliko manj verjetno.

Pri grški vladi je imel baje zelo velik uspeh. Posrečilo se mu je pridobiti vlado na svojo stran in prepričati kralja, da je zanj najboljšje, če se enkrat za vselej iznebi zavezniškega gospodarstva.

Nek časnikarski poročevalci pravi: — Če zadnji teden je vladna stranka na vsak način poskušala dobiti toliko časa, da bi zamogla preprečiti novo grupiranje naših čet. To najbolj jasno kaže, da je bil že tedaj Falkenhayn na Grškem. Skorajgotovo se je pogodil z grško vlado.

V kratkem bomo slišali, da se je Grška pridružila centralnim zaveznikom.

Milan, Italija, 16. januarja. — Dopisnik tukajšnjega “Secolo” je sporočil, da se nahaja bivši načelnik nemškega generalnega štaba v Larisi. Tja je dospel preko Aten.

Isti dopisnik pristavlja, da bodo zavezniki očajali svojo solunsko armado. Šele zdaj so zavezniki izprevideli, da jim ne preostaja ničesar drugega kakor prekiniti nemško zvezo med Carigradom in Berlinom.

Mala Azija je izvanredno bogata žitnica, katero strazi 200.000 dobrooboroženih nemških in turških vojakov.

Washington, D. C., 16. januarja. — Papež Benedikt je danes potom španskega poslanika čestital predsedniku Wilsonu glede note, ki jo je poslal centralnim in bojujočim se državam.

Predsednik Wilson se bo skorajgotovo zahvalil papežu ter pristavil, da bo tudi zanaprej deloval za skorajšnjen mir.

Grški kralj Konstantin je poslal Vladi Združenih držav noto, v kateri se zahvaljuje predsedniku Wilsonu za mirovno agitacijo ter ponovno navaja vse razmere, ki so zavladale zadnji čas na Grškem.

Nota vsebuje med drugim tudi sledeče odstavke: — Grška je zdaj skoraj popolnoma razorožena, nima niti brodogva niti drugih potrebščin.

Zavezniki podpirajo vstasko gibanje in si iz tega gibanja kujejo dobiček. Grška je zdaj skoraj čisto odrezana od vsega sveta.

Grška vlada si pa kljub temu še vedno prizadeva ohraniti svojo nevtralnost. To naj bo zadosten dokaz, da je vsako prizadevanje za dosego miru za Grško življenskega pomena.

V Beli Hiši ni takega pesimizma, ker imajo baje druge načrte, potom katerih bodo prišli do svojega cilja.

Pošiljateljem denarja.

Še vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brežičnem brzojavu in potom pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne mogoče izplača z zamudo.

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brežičnem brzojavu se zamore poslati le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bode kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ker se veljava denarja skoraj vsak dan izpremeni, nam je nemogoče za oddaljene kraje priobčevati natančne cene denarja, ter bodemo od zdaj naprej do preklica računali krone po ceni, kakor bode naznanjena v listu “Glas Naroda” isti dan, ko nam doseže v roko denar, mogoče tudi po nižji ceni, da slučaj, da bi razmere nanesle tako.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brežičnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakaznici “pošlje naj se brzojavno.”

CENE:	
K: 10.00.....	1.50
K: 15.00.....	2.15
K: 20.00.....	2.75
K: 25.00.....	3.40
K: 30.00.....	4.05
K: 35.00.....	4.70
K: 40.00.....	5.35
K: 45.00.....	6.00
K: 50.00.....	6.65
K: 55.00.....	7.25
K: 60.00.....	7.90
K: 65.00.....	8.55
K: 70.00.....	9.20
K: 75.00.....	9.85
K: 80.00.....	10.50
K: 85.00.....	11.15
K: 90.00.....	11.80
K: 95.00.....	12.45
K: 100.00.....	13.10
K: 110.00.....	14.20
K: 120.00.....	15.00
K: 130.00.....	16.30
K: 140.00.....	18.20
K: 150.00.....	19.50
K: 160.00.....	20.80
K: 170.00.....	22.10
K: 180.00.....	23.40
K: 190.00.....	24.70
K: 200.00.....	26.00
K: 250.00.....	32.50
K: 300.00.....	39.00
K: 350.00.....	45.50
K: 400.00.....	52.00
K: 500.00.....	65.00
K: 600.00.....	78.00
K: 700.00.....	91.00
K: 800.00.....	104.00
K: 900.00.....	117.00
K: 1000.00.....	129.00

“GLAS NARODA”

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Table with subscription rates for various regions like Ameriko, Evropa, and New York.

“GLAS NARODA”

(“Voice of the People”)

Issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

Do not send money orders or postal notes. Money Order.

GRŠKI KRALJ KONŠTANTIN, KATEREGA HOČEJO ZAVEZNIKI ODSTAVITI.

kraljevino, in o naši popolni samostojnosti bi ne bilo niti govora.

Avstrijska Jugoslavija bi Nemčiji še bolj odprla pot proti Vzhodu. Z Avstrijo je že zdaj gospodarsko združena, njeni izdelki so še pred vojno preplavili skoraj ves Balkan.

Kakšna bi bila avstrijska Jugoslavija, približno vemo, ker smo živeli v Avstriji in precej dobro poznamo tamšnje razmere.

Težko da bi imeli toliko svobode in prostosti, kot je imajo Ogrji v drugi državni polovici.

In ako nam je toliko, ne samo obljubijo, nego tudi dajo, smo lahko zadovoljni.

Najbolj neumnost so fraze o naši moči, o svobodnem razvoju in popolni prostosti in o deležu, ki nam gre po postavi.

Mi smo majhni in slabi, naša moč je v primeri z zavezniško močjo enaka ničli, ravno tako v primeri z močjo Nemčije in njenih zaveznikov.

Na nobeno inštanco ne moremo apelirati, nikjer se ne moremo pritožiti in če se pritožimo, ne dosežemo ničesar.

Močni so vladarji, slabiči so hlapci; to je bilo že od nekdaj in bo toliko časa, da bo sedanji družabni red popolnoma preurejen.

Škoda, da je ta čas še daleč, daleč. Niti mi niti pozni rodovi ga še ne bodo čakali.

Srečen in zadovoljen bo pa rod, ki bo živel v njem.

—k.

Dopisi.

New York, N. Y. — V nedeljo, dne 28. januarja se prične semeje (fair) za slovensko župnijsko cerkev na St. Mark's Place v New Yorku. Semeje se bo vršil ves teden v dvorani pod cerkvijo in se bo pričel ob pol treh popoldne. Po blagoslovu, ki se vrši omenjenega dne ob dveh popoldne, bo slovensko pevsko in dramatično društvo "Domovina" otvorilo semeje s petjem. Popoldne in zvečer bo omenjeno društvo razveseljevalo navzoče občinstvo z izbranimi petjem; igrali bodo pa tudi naše vrle tamburašice. Za zabavo bo tedaj vsestransko preskrbljeno.

Brooklyn, N. Y. — Kakor je marsikomu znano, je imel "Brooklynski Zvon" dne 6. januarja svoj zabavni večer, ki je izvanredno dobro vspel. Udeležniki so bili jako radodarni in ni jim bilo škoda žrtvovati za dobri namen marsikater cent; to znači, da občinstvo pozna vzvišeni pomen pevskega društva. Člani "Zvona" se tega potoma najiskrenejše zahvaljujemo, celokupnemu občinstvu za obilno udeležbo in izdatno podporo ter upamo, da nam se nadalje ostanete naklonjeni. Ravno tako se tudi zahvaljujemo našim bratom tamburašem za njihov trud in sodelovanje. Bratje, prvi ste in prvi ostanete na tamburaškem polju v Greater New Yorku. Na prejšnjem zvečer, prvi ste in prvi ostanete na tamburaškem polju v Greater New Yorku. Na prejšnjem zvečer, prvi ste in prvi ostanete na tamburaškem polju v Greater New Yorku.

Brooklyn, N. Y. — Kakor je marsikomu znano, je imel "Brooklynski Zvon" dne 6. januarja svoj zabavni večer, ki je izvanredno dobro vspel. Udeležniki so bili jako radodarni in ni jim bilo škoda žrtvovati za dobri namen marsikater cent; to znači, da občinstvo pozna vzvišeni pomen pevskega društva. Člani "Zvona" se tega potoma najiskrenejše zahvaljujemo, celokupnemu občinstvu za obilno udeležbo in izdatno podporo ter upamo, da nam se nadalje ostanete naklonjeni. Ravno tako se tudi zahvaljujemo našim bratom tamburašem za njihov trud in sodelovanje. Bratje, prvi ste in prvi ostanete na tamburaškem polju v Greater New Yorku. Na prejšnjem zvečer, prvi ste in prvi ostanete na tamburaškem polju v Greater New Yorku.

jev, ki lastujejo farme. — H koncu pozdravljaj vse moje znanec oziroma znanke srom Unije. — Joseph Finkšt.

St. Paul, Minn. — Bureau of Naturalization je priredil v tukašnjem mestu dne 8. januarja veliko zborovanje z godbo. Na zborovanju so nastopili govorniki vseh narodov, ki se nahajajo v St. Paulu, le noben Slovenec se ni oglašil. Kje so vendar naši duhovni, kje so naši naprednjaki? Niti enega ni bilo, ki bi pokazal, da živi tudi naš zatirani narod. Ali res nimamo nobenega Slovenca, ki bi mogel spregovoriti nekaj besed? Res, da nas ni mnogo v tukašnjem naselbinu, vendar pa nas je toliko, da bi se bil lahko kdo oglašil. — Andrew Cafar.

Lincoln, Ill. — Kar se dela tiče, še ni tako slabo, ker delamo vsak dan. S tem seveda še ni rečeno, da nam gre posebno dobro, kajti draginja je zelo občutna. Poročam vam tudi, da smo ustanovili socialistični klub in tudi peveci so se začeli nekaj gibati. Napredujemo tudi na celi črti. — Narocnik.

(Op. ured.: Nekateri stvari smo izpustili, kakor vidite. Oprostite.)

Francoska mladina.

Znano je, da je bilo poizvedstvo na Francoskem v mirnem času na zelo visoki stopnji. Kakor se opaža zadnji čas v Zedinjenih državah, tako je bila tudi v Franciji grda razvada, da so odrasli sinovi in hčere kmetovalcev kaj rade zapuščale svoja domovja in se vsled bolj vselega življenja silile v razna mesta. To povzroča kmetovalcem dosti neprihiti, ker nastaja vsled tega pomanjkanje delavcev na farmi.

Na Francoskem se osobito v zadnjih letih niso hoteli sinovi in hčere farmerjev dosti zanimati za delo na farmah vsled neprimernih dedinskih postav. Kakor v Avstriji, tako je bila tudi na Francoskem postavna odredba, da je dobil običajno prvi, ali najstarejši sin kmetovalca celo kmetijo, ali največji delež. To postavbo se je v Franciji zadnji čas spreminilo, da imajo vsi otroci kmetovalca ene in iste dedne pravice.

V slučaju smrti staršev se razdeli kmetijo na parcele med vse otroke enako, da ni pri tem nikakozne razlike. Teh parcel ni dovoljeno prodati. Vse to je povzročila sedana evropska vojna, ki je tudi hudo prizadela Francijo.

Na Francoskem so prišli sedaj tudi poleg tega do zaključka, da je mogoče ohraniti moč in bodočnost Francije samo z obdelovanjem kmetij, ki dajejo državi glavno oporo in glavne dohodke. Vsled tega se dela na to, da se bo poslalo nazaj na kmetije vse one osebe, ki ljubijo poljedelski stan.

V prvi vrsti se bo spravilo na kmetije vse francoske vojne sirote in se bo iste pričelo živeti na kmetijah. V to svrhu se bo premetilo tako mladino iz raznih mest ven na deželo, kjer bo bolj trdna in zdrava. Številne barake in otroška zavetišča se bo opustila, ker to stane državo ogromno denarja.

V obče bo skušala spraviti Francija vse vojne sirote na kmetije, kjer se bodo lahko preživeli. Že dandanes je francoska vlada prevzela v svojo oskrb številno lepih in obsežnih zapuščenih kmetij, katere bo razdelila kooperativno med svoje vojne sirote. S tem se bo dalo francoski mladini lepo priliko, da se bo že v svojih prvih letih oprijela poljedelstva. Na kmetij bo mladina bolj trdna in zdrava, kakor pa po zaduhlih ulicah velikih mest. Tudi pomanjkanja ali lakote ni pričakovati na deželi tako, kakor v mestih.

Francoska vlada je izdala nedavno že novo odredbo, da se morajo odrabi po 15 otrok — vojnih sirot skupaj v raznih letnih dobah, pod nadzorstvom ene izkušene ženske in iste odpustiti na kmetije. Varuhinja ali oskrbnica teh otrok se naziva krušna mati, ki mladino uči v raznih panogah kmetijstva in jim je do gotove starosti nadomestna državna mati.

V Pilatiere na Francoskem se nahaja velika, doslej popolnoma zapuščena farma. Nedavno je poslala vlada na to farmo 50 krepkih deklic (vojaških sirot). Prvo leto, so te deklice dosegle na tej farmi izvanredno velike uspehe. Posejale in požele so same žito na obsežnih poljanah, izročile so nekaj živine in 500 kokošij.

Admiral Dewey umrl. Washington, D. C., 16. jan. — Admiral Dewey, ki je pokazal svoje veliko junastvo pri Manili, po službenih letih najstarejši mornariški častnik na svetu, je danes popoldne malo minut pred šestim umrl v 80. letu svoje starosti.

Bil je bolan le nekaj dni. Prejšnjim boleznim je njegova krepka narava vedno kljubovala, sedaj pa se vsled visoke starosti ni mogel več vstavljati smrti.

Dewey se je posebno izkazal v pomorski bitki pri Manili, kjer je izvojeval prvo večjo zmago od leta 1812. Ko je bil v španski vojni poslan v Manilo v Aziji, je mislel, da se bo bila odločilna bitka v mehiškanskem vodovju in se je čutil vsled tega zapostavljenega, nameraval proti tej odredbi protestirati, vendar pa je nenadoma in v veliko presenečenje Špancev 30. aprila 1898 ponovi priplul v pristanišče v Manili in je naslednje jutro uničil špansko brodogradje; po topil je 11 španskih ladij, druge pa vjel. Pri tem je izgubil samo enega vojaka. Za to junastvo mu je ameriški narod podaril krasno palačo v Washingtonu in kongres mu je poklonil častno sabljo ter ga je imenoval admiralom.

Služboval je pri mornarici 62 let. —

Ameriški poslanik gre v Berlin. Berlin, Nemčija, 15. januarja. Poslanik Združenih držav za Rumunijo, Karol J. Vopicka, katerega je moralna ameriška vlada na zahtevo Nemčije odpoklicati iz Bukarešte, je prišel v Berlin, kjer bo počakal nadaljnjih navodil svoje vlade.

Novi roman.

Roman "PEKLO" največja senzacija vojne literature. — V Nemčiji prepovedan. Spoznajte resnico!

Jutri bomo začeli izdajati na zadnji strani našega lista roman "PEKLO", ki ga je napisal nemški pisatelj Ed. Stillebauer. Pisatelj opisuje vojno tako kot je v resnici, ničesar ne olepšava, ničesar ne pretirava. — On graja prijatelja in sovražnika, če sta graja vredna, in hvali, če zaslužita pohvalo. Roman je izšel v Šviciji. — V Nemčiji je prepovedan. — V gotovih ozirih se ga primerjati s slavnim delom Berte Suttnerjeve "Doli z rožjem", ki je že pred dvema leti izšlo v našem listu. — Rojaki, berite ga od začetka do konca, pa boste izvedeli kaj je vojna!

VABILO na 20LETNO VESELICO katero priredi dr. sv. kateriča št. 46 K. S. K. J. v New Yorku v soboto dne 20. januarja v dobro znani dvorani D. A. Sokolovne.

525 iztočna 72. ulice, New York. Tempotom najvljudnejše vabimo vsa društva iz Greater New Yorka, kakor tudi vse ostale rojake in rojakinje, da to našo veselico polnoštevilno posetijo blagovolite. Veselilni odbor bode skrbel za vse potrebno, za dobro pijačo in prigriček, da bo vsak gost dobro postrežen in vsak do zadovoljen, ki bo obiskal to veselico in nobenemu ne bo žal za stroške, ki jih bo imel.

Sporaz na veselo svidenje v soboto 20. jan. 1917. Odbor. (17-19) —

NAZNANILO. Delničarjem slovenskega izobraževalnega društva "Rodoljub" v South Fork, Pa., se tem potoma naznanja, da se vrši izvanredna seja 21. januarja ob 9. uri popoldne. Ker bo seja jako važna, zato so proseni vsi, da se gotovo vdeležo. Jakob Rapert, tajnik.

Dr. KOLER, 638 Penn Ave., Pittsburgh Pa.

Dr. Koler je najslavnejši ameriški zdravnik, specialista v pituitarijnih, ki ima izletno prakso v zdravilnem in kirurškem delu. Sifilitični ali zmerjavni črvi, ki povzročijo bolečino v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, odpravim a gotovo. —

—

—

—

—

—

—

Zborovana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, 112 Sterling Ave., Lorain, Ohio. Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn. Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn. ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill. JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash. LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn. JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 - 7th St., Calumet, Mich. JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn. MAT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo. FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse prirobe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo. Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Naročnino na Glasilo Jugoslovenske Katoliške Jednote sprejemamo le URADNIM POTOM.

To se pravi:

Noben član nam ne more poslati pristojbine za Glasilo sam, niti potom našega zastopnika, niti potom odbornika tega ali onega društva J. S. K. J.

Vsak prispevek za Glasilo mora biti poslan potom društvenega odbora oziroma potom glavnega odbora Jugoslovenske Kat. Jednote.

To naj vpošteva tudi oni, ki so naročniki Glas Naroda in ki hočejo imeti razen Glasila še ostale številke za \$2.50 na leto.

Vpoštevati bomo le naročila, sprejeta oziroma poslana potom društvenih uradov.

Uredništvo.

Iz urada J. S. K. J.

Odkar je bilo glavno zborovanje J. S. K. J. v Eyeleth, Minn., je bilo že vse polno protestov. Vsak posamezni član J. S. K. J. ima pravico povedati svoje mnenje, še več pa celo društvo.

V vseh protestih se je slišalo skoro vedno eden in isti glas. Šlo se je za glasilo, šlo se je za to ali ono; in tako smo slišali marsikatero željo. Nemogoče je vsem vstreci, tako tudi ne delegatom, ki so bili izvoljeni od posameznih društev in poslani na zborovanje, da tam izrazijo to, kar jim je naročilo društvo.

Konvencija je zato tukaj, da se rešijo Jednotine zadeve in kar se tam sklene, ali voli, da ostane.

Na potovanju slišim često:

— Dobre čase ste imeli tam, tratili ste po nepotrebnem čas in dremali ste na konvenciji!

Vse to se je pisalo v nekem listu in celo, da je ob času volitev manjkalo par ducatov delegatov; vse take stvari so trosili v svet. Pred seboj pa imam nekaj stenografičen zapisnik, v katerem najdem sledeče:

— Prva dva dneva smo zborovali 30 minut več kot je v glavnem zapisniku; in več dni zopet ob sejah 15 minut več in zadnji dan volitev smo delali eno uro in 30 minut več.

Pri volitvah je bilo 71 delegatov z odborniki in volili so vsi; le dva sta bila brzojavno pozvana domov, in sicer pozvana že prej, kar je v glavnem zapisniku zapisano.

Torej so govorice o kaki nepravilnosti pri volitvah nepotrebne. Kje je pobral škodoželni list te laži, ne vem. Bil sem na mnogih konvencijah, bodisi slovenskih, bodisi drugorodnih, in moram reči, da mirnejše konvencije nisem videl, kot je bila deseta glavna konvencija J. S. K. J. — Ta list pa tako piše proti naši Jednoti! Niti imenovati ga ne maram, ker ni vreden imena. Kdor laže, tudi krade, pravi slovenski pregovor.

Slovenci, ostanimo zvesti slovenskemu narodu, laž nivoa in izdajalec pa prezirajmo in zaničujmo!

Delovalo in debatiralo se je na zadnji konvenciji za lastno glasilo — mesečnik. Stalo bi pri sedanjih draginjah papirja samo list in papir od sto do 150 dolarjev ena mesečna izdaja, če bi računali obliko magazina na 30 strani. To bi bila cena brez urednika in upravnika, kar bi gotovo stalo ravnno toliko.

Na leto bi nas stalo tedaj lastno glasilo \$2.400, morda celo \$3.000. Tako vsak lahko preračuna, koliko bi nas stal mesečnik, tako smo tudi po dolgem debatiranju volili staro glasilo "Glas Naroda", katerega dobi vsak za 50c. na leto kot tednik.

Dobro razširjeno glasilo je dober agitator za vsako jednoto. Seveda bi bilo lastno glasilo najbolje, toda pomisliti moramo na ogromne stroške in ker vseserment J.

S. K. Jednote precej visok, zato smo na jasnem, da smo šli pri desetem glavnem zborovanju najcenejšo pot.

Dalje smo vkrenili tudi vse potrebno za zbliznanje podpornih organizacij.

V zadevi otroškega oddelka smo tudi sklenili, da starišem ni treba plačevati zdravniške preiskave ob času pristopa; zadostuje le izjava starišev, da je otrok zdrav. Le v slučaju kakoga dvoma radi zdravja otrokovega je treba dati otroka preiskati po zdravniku.

Sklenili smo tudi, da se more kdo zavarovati za več kot en dolar bolniške podpore na dan in tudi smrtnina je lahko do 1.500 dolarjev. Tudi to je dalo povod mnogim protestom in pisanju lažnjivega lista.

Členi J. S. K. J., iz protestov smo tudi videli možnost dopisnikov. Le tako naprej, pišite v glasilo, saj imamo dve strani prostora. Mnogo lepih dopisov smo brali pred konvencijo. Vsak, ki le količkaj zna pisati, naj piše v glasilo, saj urednik lista popravi, kar je za popraviti.

Ni se treba bati, češ, ne znam posebno dobro pisati. Le razločno je treba pisati in s črnim, ker črkostavec ne vidi dobro, če je pisano s svinčnikom, kajti črkostavec delajo tudi po dnevi večinoma pri električni luči in s svinčnikom pisani rokopiši se bliščejo in jih zaradi tega ne morejo videti.

Slovenski listi pogosto pišejo v listnicah uredništva, da se naj pišejo rokopiši s črnim, ne povedo pa, zakaj. Da to vem, so mi nekateri staveci povedali. Zato le pridno pišite in ne bojte se, da bi vam urednik vrgel dopis v koš. Nepristranski dopisi in če nikogar ne napadajo, so vedno dobrodošli uredništvu. Dopisniki se naj tudi ne jeze, ako jim urednik dopis malo skrajša, kajti pobere jedernate misli in jih natisne.

Torej pišimo pridno v Jednotino Glasilo in agitirajmo za J. S. K. J., ker se s tem tudi nekaj zasluži, kajti na zadnjem zborovanju smo tudi sklenili, da dobi agitator za vsakega novega člana \$1.00.

Jugoslovensko Katoliško Jednota obhaja drugo leto 20-letnico svojega obstanka.

Možje, ki so jo ustanovili, še večinoma žive, le nekatere že krije hladna zemlja. Kako se je Jednota ustanovila in kake težkoče je imela spočetka ter zapisnik prvega zborovanja nadaljujem enkrat pozneje.

Matija Pogorelec.

Shakespeare.

William Shakespeare se je narodil 23. aprila 1564 v Stratfordu, mestecu kraj reke Avon stoječem v grofijstvu (countyju) Warwickshire na Angleskem. Njegov oče je bil premožen rokovičar, pozneje je tržil z volno in je bil slednjič babilif (župan) mesta. Oče se je doživel dobo slave svojega sinka, William je do 12. leta obiskoval latinsko mestno šolo, pomagal svojnemu očetu pri rokodelstvu, ker s premoženjem ni slo naprej. Tudi kot šolski učitelj je pisar pri nekem odvjetniku si je pridil Shakespeare služil svoj truhlec. Stratford ni bil za njega kraj, v katerem bi velikan duhov našel zadovoljčine. Temu slutec svoj poklic, ni imel miru; mlačnostna strast se mu zraven tega tudi zaseli svojo: 19 let star se ženi leta 1582 z Ano Hathawayevo, hčerjo nekoga pristavnika v Stratfordu, ki mu je dne 26. maja 1583 hčerko Suzano rodila. Njegov zakon ni bil srečen. Prav tad je hodil na lov in tako ga je s kratkimi plemenitš na svojem ovu zasael in ga v kazen spravil. Moral je za kazen mlinsko kolo dopati. Za to kazen se maščuje s William, zločivši grizečo satiro. Da se mu huja ne zgodi, je poblegnil in prišel leta 1587 v London.

V Londonu se mu je od začetka nudo godilo. Služil je za hlapec nekli pivovarni, držal vzotajem (hjakrom) konje pred glediščnim poslopiem, postal sam glediščni gralec in pozneje "sharer" ali leležnik nekoga gledišča, od karega je dobil 9 funtov po vsaki predstavi. Iz igralca je postal poet. Leta 1588 se je za igral njevo "Titus Andronicus" in leta 1592 je bil že ljubinec občinstva. Kraljica Elizabeta je rada obiskovala njegove igrokaze, kralj Jakob I. se je za lastnorodnim pisnom zahvalil pisatelju Macbetha. Najimnitnejši možje one dobe, kakor Southampton, Pembroke, Montgomery, so iskali njegovega prijateljstva. Njegovo premoženje se je poblejšalo, zamogel je tudi svojega očeta podpirati in si Stratfordu lepo hišo kupiti. Ceo svojemu rojstnemu mestu je pomagal z izdatnimi posojilom. Nakupi si zemljišča in tudi v Londonu hiše. Leta 1613 zapusti Shakespeare London, gabilo se an je dalje biti v glavnem mestu Angleske, ki je šla z urnimi koraki proti svojnemu propadu. Velika pozneje nastopivša revolucija je je metala svojo senco.

Shakespeare je živel v svojem rojstnem mestu do 23. aprila 1616 in je zapustil dve hčeri, eden sinček mu je umrl v mladih letih. Pokopali so ga v glavnih cerkvi svojega rojstnega mesta; 1. 1741

mu je Anglija postavila spomenik v Westminsteru.

Shakespeare je največji vseh dramatikov, on presega stare Grke, Corneillea in Racinea, ki so preveč rietorici, tudi Schillerja in Goetheja, ki so bolj jirični in kantenaplavniji. Noben dramatik ni historičnih podob lepše risal kakor Shakespeare v svojem delu "Julius Caesar".

Teško je odločiti čas, kako so posamezni Shakespeareovi igrokazi nastali. Najverjetnejši je ta red: Perikles 1587, Titus Andronicus 1587 do 1588, Kralj Henrik VI. 1589, Blodnje 1591, Plemenitše iz Verone ter Dober konec — vse dobro 1591—93, Romeo in Julija 1592, Richard III. 1593, Richard II 1595, Trgovce beneški 1597, Hamlet 1598, Henrik V. 1599, Vesele ženske windsorske 1600, Mera za mero 1604, Kralj Lear 1605, Julius Caesar 1606, Antonius in Kleopatra 1607, Korolium 1608, Macbeth 1609—10, Kralj Janecz 1610—11, Othello 1612, Henrik VIII. in Timon Atenecan 1612—14. Svoje krasne sonete je zložil med leti 1592—1609.

Dramatični komadi Shakespeareovi so rodili veliko literaturo. Najlepše so o njih pisali Nemci: Ulrich, Gervinus, Röscher in Vischer, Avgust Viljem Schlegel ni samo v svojih "Vorlesungen über dramatische Kunst und Literatur" globokomno razkladal Shakespeare-a, temveč tudi izvrstno prestavil. Tudi mi Slovenci imamo iz Shakespeareovih dram "Kralja Leara" prestavljenega po prezagodaj umrlem Dragutinju Šauperlu, bivšem kaplanu laboške škofije; rokopis hrani slov. dram. društvo v Ljubljani. Razum tega je še prestavil nekih pet ali šest Shakespeareovih dram Otton Zupanič. Cankar in Funtek.

Shakespeareovi nazori o svetu so skozinskoz krščanski, zapazil v njih lahko še dosti katoliških idej, znamenje, kako se je takrat katolicizem v angleskem narodu živel.

Iščem JAKOBA PLEŠKO. Doma je iz Bletnje Brzovnice pri Vrhniki. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, prosim ga, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Janecz Heravor in Fr. Zoreh, 1033 Prasocent St., North Chicago, Ill. (16-22-1)

ŽENINA PONUDBA.

Fant sem se in se želim seznaniti s Slovenko v starosti od 21 do 25 let, in sicer v svrhu ženitve. Prednost imajo Gorenjke ali Štajerke. Jaz sem vrtnar in imam stalno delo in dobro plačo ter primerno svoto že prihujeno. Katero veselje, naj se oglasi na naslov: John Pirnat, 409 — 14. St., S. E., Canton, Ohio.

Iz delavskega sveta.

Vsak inomec, ki išče službe, bo gotovo v prvi vrsti gledal na, da bi dobil službo v kraju, kjer so delavski pogoji najbolj in kjer bo lahko udobno živel. V zapadni Pennsylvaniji, kjer je velik odstotek inozemcev, zaposluje skoraj največ delavcev Westinghouse Electric & Mfg. Co., East Pittsburgh, Pa. Pri tej tovarni je zaposlenih kakih dvajsetstot ljudi, katerih je sedem ali osem tisoč inozemcev. Ti ljudje pripadajo najrazličnejšim narodnostim. Skoraj vsak novinec ki pride sem, dobi lahko tukaj svojega rojaka. V okolici East Pittsburgha so cerkve skoraj vseh veroizpovedanj. Tovarne zavzemajo ogromen prostor. Za varnost je izborno preskrbljeno. — Delavni čas ni dolg. — Za čezurno delo se plača polovico več, za delo ob nedeljah se plača pa dvakrat toliko. V tej tovarni zaslužijo delavci več kot po vseh drugih tovarnah v Pittsburski okolici. Skoraj v nočni tovarni na svetu ni toliko raznovrstnega dela kot ravno pri nas. Za sposobnega in marljivega je to najlepša prilika, da se povsone in se izobrazi v tej ali oni stroki. Ta družba zida zdaj druge tovarne v North Trafford, Brez dvoma bo tudi tja prišlo veliko ljudi, ki se nahajajo zdaj v okolici Exporta, Greenburga in Irwina.

Slovaške narod. pesmi.

Pod Belgradom vrani konj stoji, a na konju tem silno razboden mili moj sedi.

Kaj je vojna, vprašaj, ljubica? Teže z mene kri, s konja se cedi rdeča vodica.

Rada znala bi za moj obed? Konjsko jem meso pečeno z vodo; to je moj obed.

Veš li, mila, kje počival bom? V ravnem polju tam kopljejo že nam v zemljo temni dom.

Hočeš znati, kdo zvoni v slovo? Ranjenih krik, stok, puške, topa pok mi zvoni v slovo.

No gorah visokih jasen ogenjek gori, toda kdo pri njem sedi? Dvanajst razbojnikov, a glavat trinajsti v ranah težkih, smrtnih: — Dragi mi tovariši, sabljico mojo to v dvoje razlomite, mi s tem tanjšim koncem glavico vzemite, z debelejšim koncem jamico skopljite!

Počakajmo bratci da pride Sobjeski; da pride Sobjeski tam čez vrh ta Šlezki.

Tam čez vrh ta Šlezki, doli z Bele gore; doli z Bele gore, a na rdčem konju.

A na rdečem konju, z zlatim pa kantarom; z zlatim pa kantarom na pomoč huzarom.

Na pomoč huzarom k Dunaju cesarskem, tam se bode tolkel z vragom basurnanskim.

Češke narod. pesmi.

Lepi Janec gre iz lesa, s sabo pelje pa drevesa. Pelje sem jih, tja jih pelje, kot nikdar, tak vesel je. Ko zapelje v trg prostrani, je pri oknu lepa pani. Naj, o Bog, bo meni danu, da večerjal bom s to pano!

Včeraj mi dejala je njegova mama, naj pustim ji sina, naj le hodim sama. Jaz sem ji pa rekla: — Le ga, le ga ljubi, k sebi ga priveri, in ga ne izgubi! K sebi ga priveri na vrvi pleten, da ne bo zahajal ni več v goste k meni!

Kje je MARIJA PETRICH? Bila sva skupaj na Aurora, Minn., in od tu je neznano kam izgini-la ter pustila pri meni še preveč obleke. Ker pa nočem imeti skrbi z drugim blagom, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sama javi. — John Petrich, Box 255, Aurora, Minn. (16-17-1)

Novo slovenske knjige!

Kaj se vse dogaja v ljubljanski deželni bolnišnici. — Izpoved ovidca. — Strašne razmere.

Pre par meseci se je vrnila v Ameriko neka Slovenka, ki je bila skoraj celo leto bolniška strelčica v ljubljanski deželni bolnišnici. — V službo je stopila takoj ko je izbruhnila vojna in je bila navzoča, ko so pripeljali prve ranjence v Ljubljano. Svojo težavno službo je izvrševala skoraj neprenehoma noč in dan. Slovenski listi v Ameriki so navezani samo na poročila raznih angleških in ameriških listov. — Ta poročila so dobra kar se tiče splošnosti, glede raznih podrobnosti posebno pa glede razmer v starem kraju, se ne moremo veliko zamesti nanje. Ko se je vrnila omejenjena Slovenka v Ameriko, je povedala uredništvu našega lista kar je v ljubljanski bolnišnici videla, slišala in doživela. — Uredništvo je priobčilo vse njeno razmotrivanje v Kolarju za leto 1917.

Rojaki, sezite po njem, dokler ga je še kaj v zalogi! — Razen tega obsega tudi nebroj drugih člankov, lepih povesti in slik.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblaščen pobirati naročnino na "Glas Naroda" in knjižice, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle. Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihalj Citar. San Francisco, Cal.: Jakob Lovina. Denver, Colo.: Frank Skrabec. Leadville, Colo.: Jerry Jamnik. Pueblo, Colo.: Peter Oulig. Frank Janecz in John Germ. Salida, Colo. in okolica: Louis Castello. Clinton, Ind.: Lambert Bolsta. Indianapolis, Ind.: Alois Rodman. Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbrezar. Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič. Chicago, Ill.: Frank Jurjorec. Deane, Ill.: Dan Badovinac. Jolit, Ill.: Frank Laurich, John Zaletel in Frank Bamlich. La Salle, Ill.: Mat. Komn. Nokomis, Ill. in okolica: Math. Galshak. So. Chicago, Ill.: Frank Černe. Springfield, Ill.: Matjaž Barbarič. Grzeville, Ill.: Matt. Hribernik. Waukegan, Ill. in okolica: Frank Ptikošek in Math. Ogrin. Cherokee, Kans.: Frank Heizsah. Columbus, Kans.: Joe Knafovc. Franklin, Kans.: Frank Leskovec. Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller. Mineral, Kans.: John Stale. Kingo, Kans.: Mike Pencel. Kitzmiller, Md. in okolica: Frank Vodopivec. Calumet, Mich. in okolica: Farel Shaitis, M. F. Kober in Martin Bado. Muskegon, Mich. in okolica: Frank Kotian. — St. Angelo, Mich. in okolica: M. U. Likovich. — Soudan, Minn.: K. Zgon. — 7. Lob Petrich. Duluth, Minn.: Joseph Shabaron. Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouba. Joe J. Peschel in Louis M. Perušek. Eveleth, Minn.: Jurij Kotza. Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel. Hibbing, Minn.: Ivan Pouba. Kitzville, Minn. in okolica: Joe Adamich.

Nashuaok, Minn.: Geo. Mauria. New Duluth, Minn.: John Jerina. Virginia, Minn.: Frank Hrovatich. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian. Kieta, Mont.: Gregor Zobec. Great Falls, Mont.: Math. Ulrich. Roundup, Mont.: Tomaz Paulin. Dawson, N. Mex.: Mike Krivce. Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša. Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka. Harberton, O. in okolica: Math. Kramer in Louis Balant.

Bridgport, O.: Frank Hočvar. Collinswood, O.: Math. Slapnik. Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marindic, Chas. Karlinger, Jakob Resnik, John Prostor in Frank Meh.

Lorain, O. in okolica: J. Kumaš in Niles, Ohio: Frank Kogorščak. Youngstown, O.: Ant. Kikelj. Oregon City, Oreg.: M. Justia. Allegheny, Pa.: M. Klarich. Ambridge, Pa.: Frank Jakše. Gessener, Pa.: Louis Hribar. Bridgeville, Pa.: Ludolf Pletershek. Ryadock, Pa.: Ivan Germ. Burdine, Pa. in okolica: John Demšar.

Canonburg, Pa.: John Koclen. Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočeva. Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk in Vid Rovanišek. Claridge, Pa.: Anton Jerina. Darragh, Pa.: Dragutin Slavič. Dunlo, Pa. in okolica: Joseph Suher, Export, Pa.: Frank Trebets. Forest City, Pa.: K. Zair in Frank Leben in Math. Kamtu.

Farell, Pa.: Anton Valentinčič. Greensburg, Pa. in okolica: Frank Novak. Irvin, Pa. in okolica: Fr. Demšar. Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc. Luzerne, Pa. in okolica: Anton Osoinik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Scnitta. Moon Run, Pa.: Frank Maček. Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakša. I. Podvasnik, I. Magister in U. K. Jakobich. South Bethlehem, Penna.: Jernej Koprivšek.

Steelton, Pa.: Anton Hren. Unity Sta., Pa.: Joseph Škeril. Verona, Pa. in okolica: J. Brodich. West Newton, Pa.: Josko Jovan. Willock, Pa.: Frank Seme in J. Peterel.

Tooele, Utah: Anton Palčič. Winterquarters, Utah: L. Blašich. Black Diamond, Wash.: G. J. Porenta. Thomas, W. Va. in okolica: A. Korčehar.

Knocha, Wis.: Aleksander Peslir. Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Aug. Collander. Sheboygan, Wis.: Herontin Svetlica in Martin Kos in John Stampfel.

West Allis, Wis.: Frank Skok in Anton Demšar. Rock Springs, Wyo.: A. Justia, Val. Švalbch in Valentin Marešna.

CENIK KNJIG katere ima v zalogi SLOVENIC PUBLISHING CO. 82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemškoangleški tolmač, vezan —.50. Cerkvena zgodovina Poljedelstvo —.70. Popolni nauk o šebelarstvu, vezan \$1.00. Potreba bolnikom Sadržaja v pogovorih Slov.-angleški in angl.-slov. slovar —.50. Slov.-angl. in angl.-slov. slovar —.50. Trtna uč in trtoraja —.40. Umni kmetovalce —.50. Veliki slovensko-angleški tolmač \$3.50.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Doli s orožjem! Hubad, pripovedke, 1. in 2. svesek po —.20. Leban, 100 beril —.20. Na različnih potih Trojka, povest —.50. Vojna na Balkanu, 13. sves. \$1.85. Zgodovina c. in k. pošpolka št. 17 s slikami —.50. Zgodovina slov. naroda 5. svesek —.40. Življenje trajeva pot —.50. Življenje na svetr. dvoru ali OPOBNA: Naročilem je priložnost, pošlji nakaznico, ali pošlji denarno vrednost, bodisi v gotovini ali v listih. Poština je pol v

Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —.75

RAZGLEDNICE:

Newyorške s svetilicami, humoristične, božične, noveletne in velikonočne, komad po ducat po —.30. Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —.50.

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali —.15. veliki —.30. Astrijsko-Italijanska vojna mapa —.18. Balkanskih držav —.15. Evrope, vezan —.50. Vojna stenska mapa \$1.50. Vojni atlas —.30. Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvanias, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —.25. Avstro-Ogrske mali —.10. veliki vezan —.50. Oceli svet —.30. Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa deli svet \$1.50. Šiti denarno vrednost, bodisi v gotovini ali v listih. Poština je pol v

Slovensko katoliško

podp. društvo **svete Barbare**

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOZEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUBER, Box 535, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Skladnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
 Poslaščence: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VEHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 625 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

FOROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
 I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11 1/2, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Rejenka.

POVEST.

Spisal dr. Ivan Pregelj.

(Nadaljevanje).

III.

Ko je bila Franca šest let stara, ji je umrla mati. Gostovala je v vasi ter se preživljala od dela svojih rok.

Pokojni njen mož je bil delavec v tovarni. Po njegovi smrti presečila se je mlada vdova iz mesta nazaj v svojo rodno vas, prav tako ubožna, kakor je bila odšla iz vasi.

Umirajoča je prosila bedna žena Zabregarja, pri katerem je bil njen pokojni mož prej nekaj let za Zabregar ni bil ravno eden najlepše menitejših po srcu v vasi, vendar si ni upal odreči skrbi sirote in zavigniti prošnje umirajoče.

Tako je prišla mala Franca v Zabregarjevo hišo. Zabregarja pa je imenovalo sodišče za njegova varuha.

Zabregar je bil mož trde narave. Z nobenim ni bil mehak, redko se je smejal, govoril je malo in zapovedujoče. Tudi nasproti svoji ženi je bil tak. Pravili so, da je bil v svoji mladosti živahen in prijeten fant; odkar pa je bil prišel zadolženo gospodarstvo in se zeniil, je bil tak. Dolg mu je vzeti živahnost. Poudaril se je bil nekako po poroki. Žena mu je bila prinesla lep delček v hišo. Od tedaj je Zabregar skrbel, da in gosposarstvo rastle. Ženi naproti ni kazal posebne ljubezni, a bil ji je hvaležen za delo in pomoč, ki mu jo je bila strela, in ona, tiha skromna, malec bolhna oseba niti več zahtevala ni. Imela sta sina Petra. Bil je nekaj let starejši od Franke. Tako približno je bilo pri Zabregarju, ko je prišla Franca v Globel.

Kmalu je otrok spoznal, da se dela raziček med njo in Petrom. Zabregar je svojega sina zelo ljubil, mogoče bolj kot ženo, ki je imela boljše sree od njega in se je večinih postavila za deklico.

"Nič ne jokaj, Franca! Tudi ti si moj otrok kakor Peter in prav rada te imam", je večkrat tolažila deklica.

Deklica pa se je to svoje novo matere oklenila z vso vdanostjo in ljubeznijo. Njej je tožila, ž njo se veselila, medtem ko se je Peter držal očeta, ž njim pohajal na polje, v gozd. Bila sta malo skupaj, kakor da ne živita pod eno streho.

Spremenile so se razmere stoprav, ko je Zabregarjeva umrla. Franca je od tistega dne stila v ožji stik z Zabregarjem in sinom; ona je bila sedaj, ki je najlonostovala mater, je kuhala in gosposinjila.

Zabregar ji sprva ni zaupal mnogo; zdelo se mu je še premala. Kmalu pa je uvidel, da je vna deklica; in njena moč daleč čez

njena leta. V istem času je tudi opazil, da tudi Peter ni več otrok in je postal že veliko bolj samostoj, kakor je želel Zabregar.

Zakaj ga je pa vodil tolikokrat po zemljiščih, pa mu pravil: Do tu je naše, vse to bo tvoje; le dobro pazi na mejo!

Peter je bil zdrav in vesel fant, delal pa ni nič kaj rad; in če se je že prijel kakoga dela, ga je le površno in kakor nekako nepotrebno sitnost opravljal. Med šero je bil našel staro puško, ž njo je lažil po gozdu okoli, tako dolgo, da se je bil nekoga dne s starihim pihavnikom resno obstrlel. Okreval je, in oče, ki je tiste dni preživel neizrečeno strahu zanj, je bil vesel, da je zopet le zdrav. Fantu pa ni bilo nič manj dolgčas kot poprej. Sosedovi fanti ni so imeli časa, da bi pohajkovali; zato je začel hoditi v vas, kjer je našel več in veselo družbe. Peter je pogostokrat pogledal v gostilniški skrivnosti, začel piti, ponočevati in hoditi pozno od kart domov. Zabregar je kmalu spoznal, da mu je sin na slabem potu, vplivati je skušal nanj z besedo in defanjen, toda Peter je bil za sibo že prestar, za besedo pa še premlad. Saj mu ni bilo še nikoli nič sile, kako bi naj bil torej umel, da je treba človeku delati, trpeti, če hoče kaj doseči.

Videč torej, da se je zmotil v sinu, je Zabregar postal oni trdimurki človek. Pa tak ni bil nasproti sinu, pač pa proti rejenki. Ona je poslušala dan za dnevom trde besede, karanja, dasi je delala kot črna živina. Ugovarjala ni nikoli, saj tudi koristilo nič ne bi bilo. Molče in voljno je prenašala vse, zavedajoča se dobro svojega stališča. Kaj hoče? Ona, uboga rejenka! Ali nimajo pravice, da je vsi zatirajo; saj ona nima nikogar, ki naj jo brani. In vendar je raste v nji zanos volje od dne do dne bolj, čim bolj je na zunanjo kazala položaj in poslušno lice. Peter za svojo osebo se ni prej nikoli veliko menil ž njo, da, celo nazajal ji je.

Ko je bil starejši in je zahajal v vas, začel je postajati prijaznejši. Tudi to ni bilo dekletu prav in se ga je ogibala, kjer je le mogla.

Tako je bilo do onega večera. Med boleznijo Petrovo pa je prišlo nehoti do nekoga zbližanja med temi tremi ljudmi. Peter se je zdel Francki sedaj mnogo bolj ljubi, smilil se ji je ne kako in s priščno skrbjo mu je stregla. Zabregar pa ji je bil hvaležen, ker je uvidel njeno vrednost in moč. Sledujoč ga je zadnji dogodek čudno izpremenil. Govoril je še manj kot prej; ali če je govoril, je bil njegov glas tih, boječ, mehke in oči pobesene na tla, kakor človek, ki se čuti krivega in se ramuje.

Pod takimi vtisi je bila Franca davno že razvezala čulico in niti mislila ni več na to, da bi odšla. Kaj bi hodila? Saj ni bilo več tistega lajanja in kričanja — mirno je postalo in prijetno. Čelo ko se slišala od te ali one strani Za-

bregarjev klie "Francika", ni bilo to več oni jezni in sovražni klie kot prej. Zakaj bi potem šla? Lenušasti pes je kot prej potalgal na pragu. Nekega dne pa se je zgodilo, česar bi Franca nikoli ne bila pričakovala. Pes je naenkrat grozno zatulil. Skočila je k vežnim vratom. Žival pa se je s stišnjanim repom vlekla proti hlevu. Zabregar pa je s poleonom klical za njim:

"Lenoba gusna, ti dan polegati na pragu, da ljudje še v hišo ne morejo!"

In pes je bil postal prijaznejši s Francko, ki se je vesela vrtela in skakala po hiši za opravlki.

"Glej jo, našo gospodinjico!" je dejal nekoga večera Zabregar sinu, ki je bil pred nekaj dnevi vstal.

"Glej jo, kako dela; veseli se inna človek nad njo."

Dekle je slišalo te besede in rdečica ponosa ji je vdarila v lice. Peter ni rekel nič; po večerji pa je prišel za njo h koritu.

"Francika", je rekel, "hvala ti, ker si mi tako lepo stregla."

"O, kaj to! Ali si res že zdrav, Peter? Ni dobro, da hodiš zvečer zunaj."

"Govoril bi rad par besed s teboj in zato sem prišel", je odvrnil fant.

"Pa govori!"

"Pri nas ti ni bilo dobro doslej, Franca; nič ne majaj z glavo, že vem, kako je bilo. Tudi jaz ti nisem bil dober."

"O, to je vse pozabljeno, Peter!"

"Ali res, ali prav zares, ali si mogla?"

"Vse!" je odvrnila deklica.

"Glej, Franca, potem je vse dobro, vse!" je dejal fant in šel. Deklica je zamisljena obstala ob koritu. Sem gori iz vasi je nekdo prihajal. Franca je spoznala Jurija.

"Francika!" je vesel zaklical, uzrši deklico.

"Poglej, Franca, to se mi danil!" Vihtel je svoj klubok in bel listič za njim.

"Potrjen sem, Franca, ali boš kaj jokala po mami? V vojsko pojdemo, ali boš kaj jokala?"

"Saj ne pojdeš res, ne!" je odvrnila ona. Čudna bolest ji je stisnila srce, a sama ni vedela, zakaj. Opolnoči ta večer še ni spala. Okno je bilo odprto, mehka sapa je igrala z nageljni na njem, duhtelo je prijetno. V nolju so murmali čvrčali, nekje za hlevom je zdihovalo troje žab, od nekod pa je zdaj in zdaj prihajalo žalostno popevanje vojakov-novincev. Deklica je imela zaprte oči. Pred njo sta vstajali dve sliki, dve podobici: Jurij in Peter.

Franca je vedela, da bodo prihajajoči dni odločilni za njeno življenje.

IV.

Pa to, česar je Franca že v prihodnjih dneh pričakovala, ni prišlo takoj. Skoro so bile že njene misli na ono no; ugasnile, tem lažje, ker je pri Zabregarju začelo zopet staro življenje. In če je prve dni Franca z neko nestrpnostjo čakala, da začne Zabregar govoriti ž njo o ženitbi s sinom in da pride Peter in jo poprosi za roko, je sedaj le strahoma legla vsak večer, da se to drugi dan zgodi. Pa zakaj?

Peter je bil po kratkem mesecu zopet tisti kot prej. Vtis boleznij je bil izgubil, ozdravel je. Zahajati je začel čimvje v vas, in še celo večkrat kot poprej.

Zabregar je postajal osoren, nestrpljiv, zbadljiv; pes je mirno ležal pred pragom, ko je morala deklica iz hiše ali v hišo. In ona? Zvečer je povezovala čulico, da jo zjutraj zopet razreši.

Vsak v svoje misli zatopljena sta šla nekoga jutra Franca in Zabregar na polje. On je pokajljeval, deklica pa je nehoti začela hoditi hitreje.

"Kam tako letiš, saj vendar vidiš, da ne morem tako hitro!" je rekel Zabregar.

Deklica je umerila korake počasneje.

"Francika!" je rekel Zabregar čez hip.

Deklica se je ozrla.

"Ne vem, kaj bi rekel; saj vidiš, kam je!"

Franca ni odgovorila nič; a čutila je, da ji postaja vroče in da se ji noge tresejo.

"Križ je ž njim; ni hudoben, pa slab je. Vsaka šema ga ogoljufa. Franca, zakaj molčiš?"

"Saj veste!"

"Ali je kaj govoril s teboj?"

"Ne vem!" je deklica odgovorila. Sama ni vedela, kaj naj drugoga odgovori.

"Bom pa jaz ž njim", je dejal Zabregar.

Deklica je molčala.

"Prej bi pa raje s teboj! Saj če ga ne maraš, moj Bog, siliti te ne morem, ker te imam raje kot nje-ga in ti le dobro želim!"

Starčev glas je bil mehak in bolesten. Nohote se je deklici smilil stariček. Pričakovala je, da bo nekaj zahteval od nje; toda on ne zahteva, on prosi, prosi. In ali ni ona dolžna uslišati ga?

"Nič ne govoriš!" je nadaljeval Zabregar z istim glasom, da, še mehkejšim.

Franca ni odgovorila.

"Ali ti je hudo? Saj vem, Juri ti je ljubi."

Deklici je planila rdečica v obraz.

"Da, oče", je odvrnila ter nadaljevala: "Toda, če poročim dan, bom ljubila Petra ravno tako, kakor bi Jurija, če bi bil moj mož, da, če bolj, če bolj..." Glas ji je drgetal. "Saj veste, oče, jaz se bojim. Kder enkrat tako pade, zna pasti za vedno."

"Dekle", je vzkljknil stariček, "ali je le to, kar te skrbi? Veditorej, da ni padel nam, kriv sem bil jaz!"

Franca niti trenila ni z očesom.

"Da, jaz sem ga bil pahnil!"

Toda tudi sedaj ni izginil ta skrivnostni strah iz njenega srea. Dvoje glasov se je borilo v nji: eden prigovarjajoč, naj usliši prošnjo nesrečnega očeta, naj ne zavrzne njega, ki nje ni zavrgel, naj prinese to prvo žrtve zanj, ki ga ji je življenje postavilo za varuha.

"Samo ti ga moreš spraviti na pravo pot samo ti, Franca!" je govoril stariček.

Dekle se je ozrlo v njegov obraz. Jokal je.

"Oče", je vzkljknila naglo in z nekako ostrim glasom, "jaz ga vzamem, če me ljubi, če me res ljubi!"

Po teh besedah pa je premalgaj jok; sedla je v travo in si pokrila obličje z rokani. Stariček je prepostal njeni boli, šel je svojo pot dalje.

Kaj bi jo tolažil. Mož je bil vendarle pošten in čudne besede mirnarjajoč predse, je počasi stopal nazvgor.

Visoko gori v bregu je stal Juri in okleščeval mogočno lipo. Videl je bil priti Zabregarja in Francko. Predalec je bil, da bi bil mogel slišati, kaj sta govorila, videl je, da je dekle sedlo v travo, mož pa je šel naprej. Splezal je z drevesa in jo je ubral po bregu nazvold.

Hudo se ga je prestrašila Franca.

"Jekala si!"

"Kaj potem, Juri!"

"Ta zanikerni dedec, jaz bi mu dal! In kaj ti pa vendar hoče?"

"Oh, Juri, čisto nič. On je dober, predober z menoj!" To rekši, se je deklica dvignila in hotela iti.

"Tako te ne pustim; ali te je žalil?"

"Pojdi!" je odgovorila deklica. Bila je bleda, a zopet popolnoma mirna.

"Pojdi! Čisto nič ni bilo, in če bi tudi bilo, ni ti ne moreš pomagati. Ne, ne moreš, ker nočem, nočem, nočem..."

Toliko, da ni zajokala iznova. Fantu so se široko odprle oči, in česar ni zapadel njegov razum, to je spoznalo njegovo srce.

"Vsaj roko mi daj — za slovo!"

"Tu, Juri!"

"O, Franca!", je spregovoril žalostni fant, "nikoli nisem mislil, da pride do tega, nikoli..." Pa ti že več, kaj delaš; ti si tako dobra in poštena!"

"Z Bogom, Juri!"

Šla sta vsak svojo pot, Juri proti domu, ona za Zabregarjem.

V.

Izprašala je bila Franca svojo vest in prišla je do zaključka, da je delala prav. Popolnoma se je umirila, celo vesela je postala. Življenje je dobilo zanj vse drugo lice. Reči, ki jih prej nikoli ni opežila, je videla sedaj in važne so s ji zdele; besede, ki niso prej imele nobenega pomena zanj, so postale sedaj nekak skrivnostno globoke zanj. Vse njeno prejšnje življenje se ji je zadelo kot neko čudno, tuje življenje, življenje čisto drugega bitja.

Zazdela se je sama sobi, da je bila takrat grozno sebična in prevzetna. Obžalovala je z vso resnostjo to svojo nadomisljeno napako in veselila se je, da je mogla pokazati, da v nji še ni zamrl čut hvalečnosti.

Se na misel ji ni več prišlo, da je imela in ima pravico voliti proro v življenju. Kako, da je bila le prej tako nespametna in

mislila, da to sme, se ji je sedaj zdelo neumljivo.

Pač pa je imela tudi skrbi in bolesti. Tako se je silno bala, da ljudje poreko, da je preslepila očeta in sina, da zna, kako priti do tega. Toda ljudje nikoli niso tega rekli, mnogi so jo celo pomilovali.

Oni so poznali Petra, oni so vedeli, da dela sramoto vasi in očetu; ona pa ni vedela nič drugega, nego da zahaja v vas, da večkrat pije pri oni...

Se nikoli ni videla one žene, ali sedaj je začutila, da ima neko mržnjo do nje, in silno je postala radovedna, kakšna je neki.

Tako so ji potekali dnevi pred poroko. S Petrom sta bila že na oklicu. Peter je sedaj ostajal doma; bil je vesel in dober.

Bolj ko se je bližal dan poroke, tem mirnejša je Franca. Na licih so se vzevele mlade rože, spreminjajoče se pri vsaki misli naprej v najdivnejše tulipane. Oči so ji bile dobile nekak tih pokoj, sanje so bile v njih, nedolžne in krasnolepe... Njene molitve v teh dnevih čakanja so bile vdane in mirne so bile sanje njenih oči.

V hiši pa se je kupovalo, kuhalo, peklo, šivalo. Šli so v cerkev. Težje kot kdaj prej je bilo Francki to jutro; nič ni vedela, zakaj a morala je jokati. In ker ni imela ne mater, ne sestre, je jokala sama in ni ji bilo veselo pri srcu ves čas.

Tihi so stopali svati po klanecu nazvold. Dotekli so Jurija z materjo. Šla sta proti vasi.

"Poroko gre gledat!" je pomislila nevesta Franca.

"Z nami pojdi, Juri!" je zaklical ženin Peter.

Juri se je pa ognil ter dejal:

"Ne gre, Peter, ne gre — v vojske moram. Bog daj srečo!"

Ni pogledal Francke, pa tudi ona je povesila oči in hudo ji je bilo, ker je vedela, kako je njemu hudo.

Šli so skozi vas. Stopali so mimo gostilne. Na vratih je stala kramarica. Franca jo je pogledala in zdelo se ji je, da je lepa. Ona tam pa se je smejala, kazala je dve vrsti kot sneg belih zob in laskavo pozdravljala mimoidoče. Stopila je k nevesti in ji potisnila šop rož med prste.

"Niti rož nimate v Globeli. Saj sem vedela; vzemi pa te, vzemi!"

Francki se je zadelo, da je ta glas drugače sladak, a njej je bil zopern, in odtegnila je roko.

"Vzemi!" je rekel tudi Peter sedaj.

Franca je torej nezavedno prijela šop in se nasmešnila; v istini pa ji je bilo zelo hudo.

Stopili so iz cerkve in se vračali. Franca je zagledala na cesti voz. Ob njem je stal Juri z materjo. Za roke sta se držala in žalostna sta bila oba. Tu ste se ozrla in vzrši svate, je Juri hitro skočil v voz.

"In sedaj poženi, no!"

Voz je izginil po cesti, svati so se pa vračali na dom. Dočakali so jih z bogato obloženo mizo. Zabregar jim je prišel na klanec naproti in je nevesto poljubil na čelo, rekoč:

"Moj otrok!"

Nekak čut nestrpnosti se je polastil Francke. Želela je, da bi že vse to minilo, kosilo, pitje, petje, ples in vse...

"In sedaj poženi, no!"

(Pride še).

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in povesti 30c.

Pegam in Lambergar 35c.

Sherlock Holmes

V rakvi kraj bombe 15c.

Zaklad kupčevalca s suinji 15c.

Lepa bolničarka 15c.

Ena sama kaplja črnila 15c.

Grob v svetilniku 15c.

Gospa s kanarskim brljantom 15c.

Londonski ponarejalci denarja 15c.

Kako so vjeli Jacka rparača 15c.

Skrivnost mlade vdove 15c.

Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

VIŠKEM TRPIČEM V STARI DOMOVINI!

Rejenka. (Nadaljevanje).

IV.

V.

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in povesti 30c.

Pegam in Lambergar 35c.

Sherlock Holmes

V rakvi kraj bombe 15c.

Zaklad kupčevalca s suinji 15c.

Lepa bolničarka 15c.

Ena sama kaplja črnila 15c.

Grob v svetilniku 15c.

Gospa s kanarskim brljantom 15c.

Londonski ponarejalci denarja 15c.

Kako so vjeli Jacka rparača 15c.

Skrivnost mlade vdove 15c.

Plemič 15c.

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in povesti 30c.

Pegam in Lambergar 35c.

Sherlock Holmes

V rakvi kraj bombe 15c.

Zaklad kupčevalca s suinji 15c.

Lepa bolničarka 15c.

Ena sama kaplja črnila 15c.

Grob v svetilniku 15c.

Gospa s kanarskim brljantom 15c.

Londonski ponarejalci denarja 15c.

Kako so vjeli Jacka rparača 15c.

Skrivnost mlade vdove 15c.

Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

VIŠKEM TRPIČEM V STARI DOMOVINI!

VS AKDO, KI TEŽKO DELA BI MORAL IMETI

V I N I R O N

ZDRAVILNO VINO.

Pijte ga

pri zajutruku, kosilu in večerji.

Viniron vsebuje **ZELEZO** in to je činitelj sveže krvi. Viniron vsebuje **ZELEZO** in to krepi živce. Viniron vsebuje **ZELEZO** in to popravi sistem.

Spremeni slabotnega moža v močnega, zdravega in zmognega moža.

Edino poznano vspešno zdravilo, ki je naravno in dobro za nerвозne, slabotne, blede, hitro utrujene, omotne, trpeče na bolečinah v križu, ali strah in za one, ki vedno trpe za glavobolom.

Rabijo ga tudi zdravi možje, da si obdržijo toliko vredno zdravje. Cena ene steklenice je \$1.00, tri steklenice \$2.80, šest steklenic \$5.00 s poštnino vred.

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND,

2812 East 79th St., CLEVELAND, OHIO.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Čistoča je pol življenja.

Ta stari pravični pregovor se upošteva največ pri čistih nepoparjenih piščancih, katere morete dobiti po najnižjih cenah le pri stari krajanški tvrdki: **MORRIS FORST COMPANY.**

Cene nekaterih pijač:	gala-	gala-
Belo ali rdečo bitno žganje.....	\$2.00	do \$1.00
Brinjevec, gin.....	\$2.50	do 1.00
Čisti fini spirit.....	3.00	do 1.50
Fini rum.....	2.50	do 1.00
Kumovec, kimmel.....	2.00	do 1.00
Sirovica.....	2.50	do 1.00
Tropijaevce.....	2.50	do 1.00
Port vino.....	2.00	do 1.00
Fino belo ali rdeče vino od.....	1.50	do 1.00

Pri naročilu od \$5.00 ali več plačamo ekspres. Na vshod do New Yorka in zapad do Chicaga. Naročila odpošljemo še tisti dan, ko jih doberno. Pisite takoj po cenik na naslov:

Morris Forst Company,

JOZEF HOROWITZ, predsednik

200 Smithfield St., Pittsburgh, Pa.

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časniških poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v resnici je pa ne poznajo in niti ne slutijo, kakšne so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pomni človeštvo, se izvršujejo zdaj v Evropi. Ljudje stradajo, trpe in umirajo ter zastoj čakajo reaktiv.

"Boj proti boju"

to bi morala biti deviza vsakega človeka dvajsetega stoletja. Žal, da imajo še vedno največjo besodo vladarji in diplomati, ki po svoji volji delajo in ukrepejo, kar je

slabo za narod.

Med ameriškimi Slovenci bi ne smelo biti niti enega, ki bi ne bral knjige slavne pisateljice Berte Suttnerjeve

"Doli z orožjem!"

Knjig imamo le še malo v zalogi in zato naj jo vsak, ki jo hoče imeti, čimprej naroči. — Stane 50 centov.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

V smrtni senci.

Baltička povest. Spisal Bogdan Vened. (Nadaljevanje).

Iaredno duhoviti in daroviti, a tudi izredno častilopni bremenski nadvladka si ni pa ni dal miru in je na vse načine poizkušal priti čim prej nazaj na kraljevski dvor Henrika IV., katerega je bil Gospodnjega leta 1066. zapustil, primoran: nemški knezi in mogotnjaki so prisilili kralja Henrika, da je odšel svojega ljubljene vzgojitelja z dvora. Nekdanji malokaj vsemogočni gospodar na nemškem dvoru in v nemški državi ni mogel živeti v samotni, pa je premisljal noč in dan, po kateri poti bi zopet prišel nazaj na dvor. In po dolgem premišljevanju si je rekel: Čemu iskati novih potov do veljave in ugleda, ko se je vendar stara pot še vedel kar najlepše obnesla — pot podkupovanja? Pa je zehnil do pot in celo vrsto posestev svoje cerkve razdal in poklonil kraljevim prilovalcem. In o Božiču Gospodnjega leta 1066. je bila žejna tajnost, da se Adalbert v kratkem zopet vrne na dvor in na krmilo.

Tega krmilarja se je pa saksonski vojvodja moral bati. Ravno on je bil napadel tega krmilarja — nadškofa — v njegovi nadškofiji, ga pregnal v mesto Goslar in prisilil k sramotnim mirovnim pogodbam. Sedaj se bode nadškof zadržno poizkušal masševati nad njim. Torej mora ostati lepo pripravljen in oborožen na meji in zato sedaj vsaj ne more pomagati kriščanskim Bodričem.

"Kaj naj naredimo sedaj?" je nagovorila Slavica Budivoja, Jaroslava in Gojnika, ki jih je bila sklicala k sebi na posvetovanje. "Magnusa ni mogoče napraviti, da bi šel z nami na bojni pohod v bodriško deželo. In priznati mu moramo, da njegovi zagovori niso iz trte izvirni. Torej kaj naj začnemo?"

"Pojdimo pa sami čez Labo poizkusit bojno srečo!" se je oglasil Gojnik.

"Tudi jaz tako mislim", je nadaljevala Slavica. "Na kakšen večji uspeh seveda ne moremo računati: nas je še premalo. Nekaj pa le lahko dosežemo. Bog bode zadržno z nami, saj se hočemo boriti za njegovo čast in širiti njegovo kraljestvo. Že to bode lep uspeh, da pokažemo rojakom, da še živijo dokaj Bodričev kristjanov, ki so pripravljeno dati življenje za vero Kristovo. In vzpodbujeni, osrečeni bodo po našem junakem napadu in zadržno bode še marsikdo prihitel pod našo zastavo. In da bode uspeh vsaj kolikortolikošen, nam bode pomagal danški kralj Sven. Poslušajte moj načrt! Gojnik naj odpotuje na Dausko, koder ve in zna, da bode varnejše prišel tja, pa naj sporoči kralju, da vojvodja Magnus sedaj ne more Budivoju prisločiti na pomoč, ker bode najbrže že v kratkem moral braniti svojo lastno kozo. Bodo pa sami Bodriči, kar jih je zbranih v Bardeviku, in teh je še precej, spomladi prešli Labo in poizkušali osvoboditi ter zvesti kaj obmejnih trdnjav. Jaz mislim, da bi najprej zasedli Senčin, dedno mesto Gotšalkove rodbine; tam nas bode Bodriči najmanj pričakovali, ko je ravno kar Magnus bil tam."

"Krasna zamisel!" so vzdiknili li vsi trije poslušalci.

"Torej naj Gojnik reče kralju Svetu, naj o Veliki noči pripluje s svojim brodom s severa in napade ali Ljubek ali Velegrad, ali pa Roztok: toliko naj gleda, da bode Kruta kar se da begal in ga zadrževal, da ne bode mogel tako hitro priti na jug, ki ga bode med tem časom oni napadli. Ali vam ugaja moj načrt?"

"Izborni!" "Torej pa pojedino o Veliki noči na vojni pohod. Za troedinega Boga, za svobedo, dom!" "Za troedinega Boga, za svobedo, dom!" so ponovili ostali.

XXI. Kdaj je že v bardeviškem lesu utihnila zelena pomlad glasnica kukavica! Pozaspale so že zdavnaj tudi druge ptice po dehtelih bardeviških vrtovih-sačovnjakih in sočnih gajih. No, saj so si pokoj tudi počeno zaslužile: celi ljudi božji dan so ubirali in svirale ti- sto večnolcno pesem pomladno, pesem prerajenja in vstajenja, pesem veselja, razkošnega, poskočnega mladostnega življenja,

pesem nade in ljubezni. Vsa priroda že spava detinje rahlo, sveže spanje in sanja sanje lepe, zelene, pomladne. Mesto Bardevik pa še bdi. Ne samo bdi, živi nenavadno živahno življenje. Z glavnega njegovega trga se toči v pomladni večer in v njega topli zrak rezgetauje iskrih konj in stoteri vzkliki: Hura, hura, hura!

Dolgi in široki trg je natlačeno poln krepkih, do zob oboroženih vojniov. V tesnih, gostih vrstah, kakor drevesa v stari šumi, stoje puščokoseci in kopjaši s svojim visoko dvignjenim in grozo zavdajajočim, smrtonosnim orožjem. Samo po sredi trga so pustili nekaj pednej pravnega prostora — predeloj med dvema gostoobrasčenima hriboma. In po tem predelu jahajo na bistrh belih trije vodniki: dva mladostna, eden postar, v odelu in nakitu krasnejšem od drugih — očividno poveljniki.

Zložno jahajo, obstajajo pri po- edinih oddelkih in jih prijazo ogovarjajo. In s hura-klici jih vsprejemajo in pozdravljajo voji; s svetim spoštovanjem kot na sveter sla nebeskega, in zaupno kakor dete na mamko zro na najmlajšega, zlasti ljubeznivo jih ogovarjajočega vojevaja. In s ševahnješimi hura-klici se poslavljajo od poveljniške trojice, ko odhaja od njih k drugim, bližnjim vojem.

"Bratci, pozor!" je zaklical najstarejši vojevaj na migljaj najmlajšega, ko je poveljniška trojica obšla vse oddelke in se ustavila koncem trga. "Poklekni- te k molitvi!"

In tihi nebeški čuvaj mesece in radevedne ovrče zvezdice so zagledale na bardeviškem trgu lep, glinjav prizor. Vsi vojniov so poklekli. Mladi, vsi vojevaji pa je zdrsnil s konja in pokleknil na tla zamu- li z glasom močnim, daleko slis- nim:

"Oče nebeski, Oče vsemitostivi, Oče dobrodrat! Glej, na prstni zemljici, ki si jo ustvaril iz ničesar v svojo čast in zmlenjanov v korist in zveličanje, kličem novej, pčnično kot črvčki, troji po tvoji podobi in podobnosti ustvarje- ni otroci in te prosijo vsnjarje tvojega blagoslova in tvoje pripo- moči za svoje zpočetje. Na vojno smo odpravljani; zato se moramo zapmo obrniti najprej k tebi, ki si Gospod vojnih trum. Ti si mo- gočen, in sveto je tvoje ime. Pred tebej mora molčati vsa zemlja. Tvoje veičastvo pokriva nebesa, in tvoje hvale je polna zemlja. Ti stojš na nebesnem svod in meriš zemljo: odmeri se nam vsaj ko- šček bodriške zemlje. Ti gledaš na zemljo in razkropuješ narode, hribi se ti uklanjajo: razkropi še poganske Krutovec, ukloni še oholega Kruta! Obudi proti nje- mu svoj lok, zamahni z bliskajo- čo solico! Nad nas pa nagni svoj zlati rog, ki je v njem skrita tvo- ja moč in tvoja milost, nagni ga prav vrhanege in razlij iz njega na pot, ki je mi nastopamo, v iz- obilja svoje olje, svoje krepčilno milost, da bode mo hodili do pot gladko kot gugaljica, prožno kot puščica kaljenka! Oče dobrodrat! Tvoji nebeški travniki so nasičeni in prepojeni z roso tvojega bloslova: aj, rosi vsaj nekaj, vsaj pe- šico kapljice te rose na polje naše delavnosti, da bode seme, ki ga hočemo vsejati v bodriško zemljo, krepko kličo in rōdilo stoteru sad. Gospod vojnih trum! Ti imaš v roki svoji grom in strelo, blisk in točo, nevihto in burjo, kugo in smrt, ogenj in žveplo: aj, izpusti vsaj enega teh tvojih hlapčev- pomagačev nad naše in svoje zo- pernike, nad bodriške pogane, proti katerim gremo v boj! Ti imaš legije krlatih vojniov an- gelov, katerih eden sam more po- toloži celo jezero tvojih sovražni- kov: aj, še k nam milostno pošli enega teh svojih krlatih bojvni- kov, da nam pomaga v boju prav- ničnem, v boju svetem, v boju za sveto tvojo in našo stvar! Oče ne- beški, oče vsemitostivi, Oče dobro- drat: pomagaj nam, saj se gremo borit pred vsem za tvojo čast! Podpri nas, pridi v rešenje svoje- ga ljudstva: saj ti si naš največ- ja moč in pomoč. Daj nam noge kakor jelenom, podeli nam zmo- go in mi bode mo tvoji in ti bode mo vekomaj pcli slavospeve. Gospod, usmili se nas, Kriste, usmili se nas, Gospod, usmili se nas..."

Se je klečala vojska, očividno glotoško ginjena: še je vsprejela blagoslov svolasega duhovnika, ki je na koncu trga stoječ prič- koval in pričakal poveljniško tro- jico, pa je starec vojevaji zamah- nil veličansko svojim povelj- niškim klicem in množičnim gla-

son zapoveljeval: "Bratci, kvi- sku! Naprej! S troedinim Bogom za svobodni dom!" In zatrobili so bojni rogovi. In čete in priprepe so se začele va- drno pomikati po vzhodni cesti. Pomikajo se čete. Niso známe- nite in imenitne po velikem števi- lu, a so znamenite in imenitne po pogumu, ki jim sije z žarečih lie in gorečih oči, in po sreči, ki jim bje v junakih prših.

Cegavi so voji? Kdo so povelj- niki? Poveljniki so: knezovič Budi- voj, Pluzonova hčerka Slavica in stari zapovednik Jaroslav. Sivo- lasi duhovnik je Oskar, ki si ga je Slavica iz brala za vojnega du- hovnika bodriško-kriščanske vojs- ke. Vojniki so pa Budivojevi in Slavičini pristasi.

In kam gredo čete? V boj za sveto stvar kriščansko- narodno. Kakor so se bili Slavica, Budi- voj, Jaroslav in Gojnik zgovorili pozimi, tako so storili.

Gojnik je bil po oamc domenku takoj odinil iz Bardevika obvest- sit danskega kralja Sveta Astrid- sona c narejenih načrtih: naj o Veliki noči on privesla s svojimi vesli s severa v ljubski pristan. Budivoj pa bode ob istem času po- izkušal bojno srečo od juga. Od- rinil je, privzemši si za druga Ljubivoja. Dragomirovega sina, doela zanesljivega mladca vojni- ka, češ: boljše je, če gresta dva: če se med potjo primeri njema kako zlo, kaj človeškega, pone- sa drugi poročilo na Dansko.

Stari zapovednik Jaroslav je z Budivojem pa pridno dan na dan vežbal in uril prihajajo, Budivo- jeve pristase: ročno metati kopja, prožiti loke in izstreljavati pušči- ce kaljenke, napadati in zbadati s salicmi in vihteti težke kije. Pluzonova hčerka je med tem časom molila v svoji sobici, čisto prišla pa tudi k tem vežbam na- vduševati in bodrit vojniov — po- magat slopec goslarji, ki je tudi dan na dan s starimi pesnimi ju- naskimi podžgal njih pogum.

Ko je pa zakukala kukavica in so evetlice trobenčice priklike iz pomlajene zemlje in z razkoš- nim smehom na rumenih lieh ter z visoko dvignjeno glavo oznanja- le, da je vstala priroda iz zimske- ga spanja, da je Devana prema- gala Merano, da je napačilo pre- rojenje in vstajenje, da je prišla Velika noč, je tudi Pluzonova hčerka vesela dvignila glavo in z nasmehom na lieh velela Jaroslavu:

"Kukavica kuka, grlica grudi. Zima je minila. Dež je nehla. Cvet- lice so se prikazale v deželi. Čas obrozovanja je prišel. Hej, tudi- nos čes je prišel! Jaroslav, tro- benčice evetlice trobijo, da je pri- šla pomlad in z njo vstajenje, ti- pa zatrobi v bojni rog, da je pri- šel tudi čas našega vstajenja — vstanka. Pojdimo v bodriško de- želo orat in sejat, preorat zemljo pa zasejati pš-nico! Bogorodica: bodi z nami, in kot po ljudski ve- de: Devana Morano, bode ona pre- mala zimo, tamo zmot in mrljost!" (Dalje prihodnjič).

DARUJTE PAR CENTOV SLO- VENSKEGA TRPINOM V STARI DOMOVINI!

Starokrajski najboljši zdravnik ŠPECIALIST. Vsa Slovenec, ki potrebuje dobroga zdravnika, znane- nite zdravniške prakse in dela, naj se obrne na nas. Mi ima- mo 25-letno službo v zdravstvu vseh tujih meških bolezni ter jamašino popolno odzdravljenje. Zastrupenje krvi, nemoč- obzavira, močno puhanje semena, izguba moztosti, vako- pomenite v svojem materinem jeziku. EUROPEAN MEDICAL OFFICE 311 Smithfield St. Pittsburgh, Pa. Naoproti pošte.

Veliki vojni atlas vojskujocih se evropskih držav in pa ko- lonijskih posestev vseh velesil. Obsega 11 raznih zemljevidov. STENSKO MAPO OGLE EVROPE \$1.50 VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJE- DINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA OGLI SVET, CENA \$1.50. ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL- MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV. CENA SAMO 25 CENTOV. Naročila in denar pošljite na: Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt St. New York, N. Y.

srea, in strla svoji stari peklenski nasprotnici kači strupenjači gla- vo. Jaroslav, zatrobi!" In stari mnogozkušeni in v vseh dolgoletnih izkušnjah potr- jeni zapovednik Jaroslav je veli- konični ponedeljek Gospodnjega leta 1068. dal zatrobiti in velel poveljnikom posameznih vojnih oddelkov, naj takoj pripravijo svoje čete za na vojni pohod. In čete so bile s pripragami vred knalu pripravljene in od- pravljene za na odhod.

Pa so odšli Budivojevi, s sreči navdušenimi in z nadani pomlad- no zelenimi. Iz Bardevika so jo mahili v Vojkam, potem čez Labo čeko in srečno dosegli Domič; odtoč pa ob rečici Leknici proti Lenčinu.

Njih, to se pravi Slavičini načrt zadržno ni bil nespomen. Vsak- do je moral priznati, da se ni spo- čel v nezreli glavi.

"Boljše je imeti enega vrabca v roki, kakor deset na strehi", je rekala Slavica, ko je kar blisko- ma hitela z voji proti Lenčinu. "Lenčin je rodno in dedno mesto Gotšalka, pokojnega nadkneza, dedno mesto torej tudi njegovega prvorojenca Budivoja. In poleg tega je Lenčin glavno mesto naj- bolj kriščanskega, dasi v najglo- bljem kotu bodriške zemlje, tam na skrajnem jugovzhodu ležečega bodriškega plemena Vranov. Vra- ni so sicer ponavadi črni; umazo- no rajava in črna je večkrat tudi Vrana reka, ki je posodila temu najbolj južnemu bodriškemu ple- menu ime. A sree tega bodriškega plemena je bilo, čisto, najbolj kri- ščansko. Res najbolj kriščansko. In kdo bi se čudil temu dejstvu: saj je bil tam doma doslej še naj- bolj kriščanski bodriški nadknez Gotšalk Veliki! Zato moramo pa zadržno te mesto najprej osvojiti. Torej! Lenčin zavzamemo nasko- koma. Potem ga še utrdimo, po- sebno še stari knežji grad, tako da je ne bode šle na svetu, ki bi ga mogla osvojiti. In to mesto naredimo za glavno svoje tabo- rišče, za osnovo in središče svojega vojevanja, nadaljnega prodira- nja v deželo in osvobjenja. In prodirali bode mo, če Bog da, lah- ko knalu in brzo: zadržno bode privrelo k nam, vzdrantjenih in podžganih po naših prvih uspe- hih, še polno rojakov, prikritih kritijanov somišljenikov. In navse- zadnje: čeprav ne bi takoj mogli prodrati iz Lenčina dalje v de- želo, se lahko držimo v tem mestu makari pol leta: saj smo se za- dostno preskrbeli z živili; toliko pametni in previdni smo pač bili, da ob tem letnem času, spomladi, nisimo mogli pričakovati dosti ži- veža v vranski pokrajini, toliko manj, ko je bil le-to hač prejšnje leto opustošil saksonski vojvodja Magnus; zato peljemo s seboj ve- like priprepe z živili, ki smo jih nakupili zlasti z novei Tugumiro- vimi. Le pogumno naprej!" (Dalje prihodnjič).

Moja osebná poslanica nade. Želim, da me pamta vsaki moč in vsaka žens v tej deželi, katera ima na bolezni. Želim, da me pomnijo vsi kot prijatelja — da vedo kdo sem jaz kaj sem storil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja sila vam lahko spomni, da sem ost- vel v medicinski praksi, katero vidim še dolgo vrsto let: moji lasje so danes sene- beli po dolgih letih študiranja, raziskavanja in dela. Srečno sem prošil in analiziral vse tiste zere, kronične in globoko vkl- menjene bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravilov le površno znanje. Želim, da mi vsak bo- lan možni in vsaka bolna ženska zaupa svoje težkoče in tajnosti; vsakemu bom dal polen navet, ker želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knji- žico, katero vam nudim, in čitate moji poslušalec nade.

Moja osebná poslanica nade. Želim, da me pamta vsaki moč in vsaka žens v tej deželi, katera ima na bolezni. Želim, da me pomnijo vsi kot prijatelja — da vedo kdo sem jaz kaj sem storil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja sila vam lahko spomni, da sem ost- vel v medicinski praksi, katero vidim še dolgo vrsto let: moji lasje so danes sene- beli po dolgih letih študiranja, raziskavanja in dela. Srečno sem prošil in analiziral vse tiste zere, kronične in globoko vkl- menjene bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravilov le površno znanje. Želim, da mi vsak bo- lan možni in vsaka bolna ženska zaupa svoje težkoče in tajnosti; vsakemu bom dal polen navet, ker želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knji- žico, katero vam nudim, in čitate moji poslušalec nade.

Moja osebná poslanica nade. Želim, da me pamta vsaki moč in vsaka žens v tej deželi, katera ima na bolezni. Želim, da me pomnijo vsi kot prijatelja — da vedo kdo sem jaz kaj sem storil v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja sila vam lahko spomni, da sem ost- vel v medicinski praksi, katero vidim še dolgo vrsto let: moji lasje so danes sene- beli po dolgih letih študiranja, raziskavanja in dela. Srečno sem prošil in analiziral vse tiste zere, kronične in globoko vkl- menjene bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravilov le površno znanje. Želim, da mi vsak bo- lan možni in vsaka bolna ženska zaupa svoje težkoče in tajnosti; vsakemu bom dal polen navet, ker želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knji- žico, katero vam nudim, in čitate moji poslušalec nade.

Listnica uredništva. I. S., Kirksville, Mo. — Dotično vremensko prerokovanje smo po- zveli po nekem angleškem časopisu, katerega pa sedaj nimamo več, zato Vasa tudi ne moremo po- strežiti z lobesedni in restavo v an- gleškem jeziku. Upamo pa, da bo- dete stvar tudi vašim angleškim tovarišem lahko zastoimčili.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za navadno leto 1917 obsega razen koledarskega dela tudi sledeče: Pesmi: Padlim. — Vojakov grob. Članki in povesti: Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Sopa- rica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Voj- na tehnika v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitev Gorice po štiri- najstmesecnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Za- kaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Grožnja. — Hotel. — Med cowboji. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Čaša kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujevc. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrlci cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne. Slike. Avstrijski vojaki grade pot ob strmem obrežju. — Avstrijska gorska ba- terija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v pre- doru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervi- sti. — Prihod Italjanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osv- jene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Pri- zor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska arti- lerijska. — Avstrije razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasu. — Bosenski kmeti, ki prevajajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postoj- janko. — Roveret. Šala. — Zanimivosti. — Oglasi. Koledar stane 35 centov. Naročajte ga pri: Slovenic Publishing Co., 82 CORTLANDT STREET, NEW YORK CITY, N. Y.

ŽELODČNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmati- zem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko uspešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo tudi, da se seznanite z našim vspešnim načinom zdravljenja na domu takih bolezni kakor so sifilis, nečista kri, kožne bolezni, kapavica, živčna slabost, možna nemoč, semenotok, slabost možga- nov, kongestivna struktura, bolezni na mehuru in ledvicah in razne druge bolezni na spolno-urinar- nih organih, na katerih mnogi moški toliko trpijo.

Zdravniška knjižica, katera šteje 96 strani, zastonj.

Pišite še danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih morali znati vsak možni in vsaka ženska; posebno pa so ti podatki koristni tistim, ki mislijo na žentev. Ako torej hočete znati, kako bi do- bili nazaj svoje staro zdravje in moč, pišite takoj po to brezplačno knjižico in zvedeli boste, kaj je potrebno glede te ali one bolezni. Ne pošiljate denarja — pošljite samo vaše ime in naslov na spodnjem kuponu. Ne trošite denarja za kakšno ničvedna sredstva, temveč čitajte to knjižico, katera je kriptop k zdravju, in črpajte iz nje pravočasne nasvete in podatke. Pri tem lahko zveste, na čem vi trpite in kako se more vaše tekoča obvladati.

Kupon za brezplačno knjižico. Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrečite in pošljite nam še danes. Plačajte potrebno poštino, da dobimo pismo o pravem času.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 1100 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill. Gospodje: Prosim, pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštino prost. Ime in priimek: Stev. in ulica ali Box: Mesto: Država:

ŽGANJA pošiljam na vse kraje naravno iz torarne po sledečih cenah: Rdeča žganja po \$3.00 galon, 10 galonov za \$19.00. Rdeča žganja po \$4.00 galon, 10 galonov za \$27.50. Tropinjčevce in silvorica po ravno latih cenah. Kdor želi vino ali piva naj piše po cenik. Express all freight pla- čam jaz na vseh plačah, razen pive. Opozorjam posebno prebivalce v Coloradu, da si naročijo pijače za naprej. Deželni odbor se pripravlja, da priredi postave proti pošiljat- vam pijač v Colorado. Časa je malo. JOHN LANICH BOX 108, GATEWAY STATION, KANSAS CITY, MO.

Grogov Grgo.

(Nadaljevanje).

Za domačega se je kratko vprašanje glasilo ravno tako, kot bi bil rekel: Midva s hlapcem bova med prvimi kosci pri vas.

In res sta jo primahala s koso čez rame, ko so se le manjši tički peli, kakor pravijo, če hočejo reči ob prvi zori. Koj za njima pa pridejo, čeravno od treh strani, vendar skoraj hkratu Andrijačev Matie in Kočanov Tine iz Kremenice, Boštjan za Lomovjem iz Gorenje vasi in Jernejec spod Kala od sosednjega grčica od druge strani, kakor Grintovčan.

Vsi so bili nekoliko manj delavno obličeni, kakor k drugačnem delu; saj košnja je snažno delo, pri katerem se obleka ne opravi in ne oblati. In pa še nekaj prazničnega so imeli na sebi, namreč vsak svoj šopek rož za klobukom, še celo staremu Grogji se strčelo sokoličjevo pero čez klobuk.

Košnje so se lotili teš. Kdo bo tudi že jedel, preden je še solnce prav izšlo in preden je še kaj zaslužil? Naceli so jo na tistem ozkem pasu koj za hlevom, nekaj časa brez reda, pozneje so se pa uvrstili, tako kakor v stopnjice, da je bil vsak za nekaj korakov, za prejšnjim in za toliko, kolikor daleč seza koso v krogu, bolj na desno. Prvi je bil mladi Grgo, ki je vedno vse vhitel, zadnji nje gov stari oče, ki je bolj pazil na to, da se čisto pokosi krog grmovja, kot na to, da ima kosa široko pot. Veselo je pela kosa hse, hse po devetkrat na vsak manjši in devet koscev je bilo korajzih, kakor bi bili na ženitovanju. Ko so toliko postali, da kose obrisejo, so zavriskali na vse grlo, da se je vrisk razlegal po hribih krog in krog Kremenice. Vsa dolina mora vedeti, da Grogovi kosijo in da so dobre volje. Starega Grgo so prijemale, prav resno držoč se, kakaj da ni z drugimi zavriskal, in on je trdil, da je tudi pomagal, kar je mogel; res pa ni bilo, le usta je bil odprl in se delal, kot bi na vse pretiravanje vriskal.

Kdor ogleduje te na pol praznično opravljene delavce, ki so kakor snubci z šopki, okinčani, in ki zapored vriskajo, zdaj ta, zdaj ta, zdaj pa po več njih skupaj, ta pač ne vidi, da je to najtežje delo vsega leta, čeravno se kose skoraj ne gane. Le gornji život se giblje za spoznanje in nože se prestopajo vsak mahleč čisto neznanu, vendar boli koseca tako hudo, kot bi bila vsa koža čez trehul ranjena. Na to pa ne porajajo in so ves čas veseli, ne le na videz, ker je navada vriskati in klobuke s šopki kinčati, ampak v resnici. Kolikor utegnejo, se menijo le o norčijah, vsa govčica je polna šale in burke. — Koliko pa tudi gre delo lepše izpod rok, koliko spretnješi je vesel človek, kot čmeren! Zadovoljen s tem, kar je opravil, se vleže kosec zvečer, zdrav kot riba vstane jutraj. Kako grdo je pa videti čmernega delavca! Vsaka reč mu je zoperna, nad vsem in sam nad sabo se jezi, povsod se opoteka in brez potrebe ustavlja, delo ne gre izpod rok in je dolgočasno; od daleč je poznati, da ne marajo zanj ne ljudje, ne Bog. Na Kremeniceh takega je celo ne marajo.

Okoli sedme ure, ko so prikosili skoraj do srede tistega pasu, so klicali izza hišnega vogla h kosilu. — "Jujuhuhu, ujujuhuhu!" Obrsali so kose in izginili na desno v zrnovje, da gredo po stezi domov. Gredoči so se z Zalomoškim Boštjanom šalili, kar ni bilo ravno težko. Boštjan sicer ni bil neumen, le malo neroden v govoru, zraven tega pa sladkosnedež, ki je zelo rad kaj dobrega pojedel, zato so ga radi imeli za "pepeta".

"Boštjan", mu je rekel Grintovski hlapec, "pri kosilu bo ješ-pren natlačen z jetno klobaso in s prejšnjim uhom, to ti je nekaj dobrega."

Boštjan bi se bil rad hudoval, pa ni mogel, ker ni pravih besed našel. "Odkod pa to veš?" je vprašal nekam ježno. "Zjutraj sem videl Marjano, ko je klobase rezala, tisti veliki leseni krožnik je bil vrhan takih lepih kosov, ki le sami pravijo, kaj me."

Mladi Grgo, ki je bil najviše prikosil, pa ni hotel zadnji biti. Užgal jo je kar po strugi in je moral, da ne pade, tako dirjati, da se še spodaj ni mogel vstaviti.

ti, ampak loputnil je z obema rokama ob skednjeve vrata, če ne, bi bil z glavo ob steno teledni. Komaj da so prišli drugi kosci do steze, je bil že doma.

Mati se za hišnim vogtom stojiča ga je posvarila: "Mar bi šel po stezi, saj ni tako daleč!"

"E, čemu", je odvril malomarno, skoraj brez sapa, "čemu bi tako polževo lazil, do kosila moram še poklasti", in izginil je v senik nad hlevom, ne da bi bil hotel dalje poslušati mater. H kosilu je tudi res prišel z drugimi kosci vred, hlapec je pa še vedno, kot bi bil zato plačan.

Po kosilu so morali koj zopet na delo. Vsako leto so dopolnne prikosili dovrha, zato je treba podvizati, ker ne smejo zaostati.

Nekateri vnanjih koscev so pričeli tožiti, da kose ne režejo več posebej, zato je gospodar kratko ukazal mlademu Grogji, naj gre klepati. Dobro je vedel in dobro so vedli tudi drugi kosci, da Grgo, čeravno najmlajši med njimi, najhitreje in najbolje skleplje. Odgovoril ni ničesar, ubogač pa tudi ni, in še potem ne, ko ga je Grintovčan še enkrat naprosil. Rekel ni nikdo ničesar, v mislih se je pa vsem za malo zdela, da je tako trmast. Še le, ko je Grintovčan klepišče v tla zabil, da bi sam klepal, je prišel Grgo bliže mrmarajoč, da je tako klepanje neumno in je izpulil klepišče zopet z tla.

Prebrisan je Grgo res bil, in ni slovel po krivici blizo in daleč za takega. Klepati ga ni nikdo učil in tudi v knjigah ni našel takega poduka, vendar je znal ta posel vse drugače, kot drugi. Navadni klepar se je vsedel na ravne tla, je zabil klepišče med koleno in tla in je nastolil koslo na vilice od ramen visoke za hrbtem v tla zapicene. Zato je moral ves čas noge držati stegnjene, da so ga v kolenu bolele, in če je hotel dobro videti in tanjšo sklepati, se je moral držati kakor kljuka, da ga je v križu bolelo. Kot bi se hotel prelomiti, in da se je moral še krivo držati, ko je že davno ustal.

Vse drugače Grgo. Klepišče je zaklinil naprej v debeli kol, in se le kol je vpičil v tla; sam se je vsedel na stoleček na poveznjeno plovnico ali na zaglavnik in kolikor je bilo treba, je državec za kose povisal, da je šlo kosje čez rame. Zato je sedel tako priložno, kakor za mizo in klepišče naklo mu je bilo ravno pred očmi. Zato so tudi v kratkem času vsem kose rezale ko brivce, ni trava še ni utegnila pomizati, ko je v širokih poteh cepala.

Res, prebrisana glavica! Pa tista njegova nesrečna trma, tista nestrpnost, neubogljivost! Sam bistri um pač ni nikaka zasluga, ampak le božji dar. Gotovo bi bili Grgo vsi rajši imeli, doma in drugod, če bi bil manj britten, zato pa pohlevnejši in mirnejši.

Vrh draste, kgetro so kosili, stojte dve košati smreki, podobni režanemu velikim odprtih vrat, skozi katere se vstopi na "planino", kakor imenujejo gorenjo senožet. Ko je zapel na Kremeniceh poldanski zvon, so že stali pod tema dvema smrekama. Mobilni so angeljsko češčenje, si odkosili toliko ravnega prostora, ko likor ga jim je bilo treba za priložen sedež, da se malo počijejo, in da tam južnajo, in so polegli. Jujuhuhu!

Kakor bi jih bil posamezen vrisk privabil, je bilo videti po stezi prihajajoči dve ženski postavi. Bili ste Marjanca in domača dekla, vsaka s svojim jerbason na glavi.

Grintovski hlapec je začel zopet Boštjana dražiti: "Boštjan, žganec bodo, žganec, pa dobro z oevirki posuti."

Tako prorokovanje je vsem dopadlo, dopadal jim je pa še bolj Boštjanov obraz, ki se je od veselja svetil in ki se je hotel hkratu ježno držati.

"Saj jih tudi ti rad ješ", je rekel razžaljen.

"Potem pa še omočena potica z maslenikom zabeljena. Le pazi Boštjan, da se ne boš preveč najedel zelja ali fižola in boljšega ne boš več mogel."

Vse se je na glas smejal, tudi Boštjan, kateremu je še posebej odleglo, ker se je spričalo, da so v jerbashih res žganec in omočena potica. Južnali so in si sicer dobro zabeljene jedi še s šalami delili, da jim bolje tekne.

Na Kremeniceh namreč zjutraj kosijo, opoldne južnajo, popoldne pa malozužnajo; po drugih slovenskih krajih se menda drugače imenujejo ti obroki, za jed, za Kre-

menicah so pa ta imena od nekada v navadi, in starih navad in izrazov ne opuščajo rari.

Po južni so si privoščili še kratke, počitek ker so ga bili potrebni. Grintovski hlapec bi bil rad uganjal burke z Boštjanom, zato mu je nekaj pravil o velikih kosih belega kruha, ki so za malozužnajo v culi pripravljene. — Pa Boštjan se je najedel za žive in in mrtve in se ga tako govorenje ni dosti prišlo. Zato se je lotil koscev iz Kremenice.

Za košnjo sta vidva že se za rabo, če bi bilo pa treba težko nositi ali prizidovati, bi vaju morali domov poslati, četudi sta se najedla.

Audrijačev Matie in Kočanov Tine sta bila pa oba velika, trša-sta in izredno močna fanta. Iskali so jih kadar so močnih ljudi potrebovali; vendar sta bila kakor navadno korenjaki, dobroščena, da je bilo obema težko še muho usmrčiti, se nista ponašala s svojo močjo in sta šalo razumela. "Že prav", je rekel Tine, "boš pa prihodnji teden zopet povečal, če te le za roko stisnem, ti rešev, ti že popoka par reber."

"Dobro ga je dal", so šuntali drugi kosci. "Če te pa jaz v zrak vržem", je pristavil Matie, "boš letel tako daleč, da za lakoto umreš, preden nazaj padeš."

Glasien krotih je hlapec pokazal, da se je lože norčevati z Boštjanom, kot s tema dvema. Ker je bila pa le šala, se je še sam smejal.

"Enega vaju dveh", je ugovarjal, "bi še jaz, kakor sem šibak, užgal."

"Takega, kot si ti", pravi Matie, "za malozužno pojem, pa bon še lačen."

"Samo to bi bilo narobe", meni Tine, "da bi ti v želodcu ostal in ti bi pa moral zdravniku plačevati", in zopet je spremljal smeh cele družbe njih pričkanje. Ker se pa s šalami nobeno delo samo ne podela, so se morali koj zopet vzdigniti in za koso prijeti. Še nekaj trenutkov se je razlegalo po grčih: juhuhu, juhuhu, ujujujuhu, in zopet so zahrščale kose: hse, hse, "po vrst", kakor so hiše v Trst.

Dekli je naročil gospodar, naj živini, kar je ni pasterica izgнала, ženske pokladejo, ker so bili vsi moški na planinci. Oba jerala, prazne lonce in sklade je našla vse dekla domov, Marjanca pa pa vzela kol in je trosila, kar so dopoldne pokosili, vsaksebi. Kosa navali vso travo na konce svoje poti, da je videti, kakor bi bila senožet zorana na široke brazde, in tiste redi se morajo vstrčiti, drugače se suši seno le po vrhu in ostane pri tleh predolgo surovo.

Proti večeru je bilo od spodaj že toliko osušeno, da so ženske nekaj skupaj pograbile in na kupe spravile. To pa zato, da se čez noč ne namoči rose in se zjutraj na solnce streseno hitreje suši, ker drugače porabi vsaj dve uri toplega solca sama rosa.

Kosei so ves popoldan pridno sukali kose, da jim je lil s eurkom znoj po licu, le za četrto uro so posedli o malozužni, potem so jo pa brž mahali dalje. Zvečer so bili — kaj čudo — zelo trudni. Pa nič za to, vriskali so domov grede, kot bi šli na svatbo, fantje so celo zapeli, kot bi prihajali iz krčme.

Po večerji so pa koj iskali počitka.

Grintovška dva kosca in Jernejec spod Kala so šli domov, vsak na svojo stran, na Kremenice ali celo v Gorenjo vas je bilo pa predaleč, zato so ostalim trem v hiši postali.

Krščansko so pomolili kratak rožni venee, polegli in pospali. Boštjan je sanjal vso noč o jetrnih klobash, o zabeljenih žganjih, o omočenih poticah in o drugih dobrih rečeh, katerih mu je prinašal sveti Miklavž, patron Gorenjevaške cerkvice.

Prihodnje jutro je našlo solnce že vse kosce zbrane na planinci, ko je še le z enim očesom čez Kremenice pokukalo. (Pride še).

ROJAKI IN ROJAKINJE! Ako hočete dobrega čtiva, dnevnih vesti, pouka in šale, se predplačajo na prvi slovenski dnevnik v Ameriki, "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York, N.Y. Stane samo tri dolarje za vse leto.

HIŠE NA PRODAJ nove in lahke odprane, kakor tudi prazne leto in farose. Zavezanje proti ognju. **JOHN ZULICH**, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulici.

Išče se DELAVCE za stalno delo. Dobra plača, dobre ure in lepa prilika napredovati. Pridite osebno na urad za službe, Westinghouse Electric & Mfg. Co., East Pittsburgh, Pa.

ORGANIST išče primerno službo pri slovenski ali hrvaški cerkvi. Zmožen je poučevati cerkveno petje ter tudi razna pevka društva. Kjer ga potrebujejo, naj se oglasio na naslov: Organist, c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. (2x 17&24-1)

Iščem svojega prijatelja FRANKA DUBRAČA, doma iz Zagorja ob Savi. V tankakusjem premogokopu sva delala skupaj nadštiri leta, tukaj v Ameriki pa v Pleasant Valley, Westmoreland Co., Pa., leta 1907-1908, nakar je odpotoval v Moon Run, Pa., in od tam pa nekam v dravo Illinois, kjer se je pred kakimi šestimi leti oženil. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi blagovolj pošlji, za kar se za vnaprej zahvaljujem. — Frank Kodra, Box 125, Wick Haven, Pa. (17-19-1)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1917

se dobi pri sledečih zastopnikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.
Anton Osolnik, Luzerne, Pa.
Jos. Pernel, Willock, Pa.
Frank Jakše, 112 Marchant St., Ambridge, Pa.
Frank Novak, Greensburg, Pa.
Val. Babieh, New Alexandria, Pa.
L. Hribar, Bessemer, Pa.
Jerry Koprivšek, 411 Church St., Bethlehem, Pa.
John Demshar, Burdine, Pa.
John Pajk, Conemaugh, Pa.
Frank Demšar, Manor, Pa.
J. Polanc, 409 Ohio St., Johnstown, Pa.
Anton Valentinčič Farrell, Pa.
Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.
N. R. Jakopič, 1037 Peralta St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Zvonko Jakše, 814 Tripoli St., Pittsburgh, Pa.
Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.
Matt. Klarich, 832 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
J. Jovan, West Newton, Pa.
Jos. Škerlj, Turtle Creek, Pa.
Anton Jerina, Claridge, Pa.
Mat. Kamin, Forest City, Pa.
Frank Trebetz, Export, Pa.
Vide Rovaneš, Conemaugh, Pa.
Podružnica Frank Sakser, Cleveland, O.
J. Resnik, Cleveland, O.
Chas. Karlinger, Cleveland, O.
L. Balant, 1771 E. 29th St., Lorain, O.
J. Kums, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
Matt. Slapnik, Collinwood, O.
Ant. Kikel, 1116 Franklin Ave., Youngstown, O.
Frank Hočvar, Bridgeport, O.
H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave., Sheboygan, Wis.
John Stampfel, 827 Indiana Ave., Sheboygan, Wis.
Aug. Kollander, 575 Reed St., Milwaukee, Wis.
Frank Skok, West Allis, Wis.
John Oberh, De Pue, Ill.
Mat. Ozrin, North Chicago, Ill.
Fr. Petkoveš, Waukegan, Ill.
Frank Bambich, 1107 1/2 N. Hickory Ave., Joliet, Ill.
Math. Komp, La Salle, Ill.
F. Cherne, So. Chicago, Ill.
Fran Kjurjovec, Chicago, Ill.
J. B. Verbič, Aurora, Ill.
Frank Skrabec, Stockyard St., Denver, Colo.
Peter Chulig, Pueblo, Colo.
Frank Janes, Pueblo, Colo.
John Germ, Pueblo, Colo.
Mike Pencil, Ringo, Kans.
Frank Režisnik, Cherokee, Kans.
Rok Firm, Frontenac, Kans.
Peter Schneider, 613 N. 4th St., Kansas City, Kans.
Frank Gregorka, Little Falls, N. Y.
Karl Strniša, Gowanda, N. Y.
Math. Kobe, Calumet, Mich.
Fr. Krizman, Chisholm, Minn.
Jakob Petrich, Chisholm, Minn.
Louis Perushek, Ely, Minn.
Geo. Kotze, Eveleth, Minn.
Louis Vesel, Gilbert, Minn.
Joe Adamich, Hibbing, Minn.
M. Grabrijan, St. Louis, Mo.
A. Rudman, Indianapolis, Ind.
L. Bolskar, Clinton, Ind.
Fr. Vodopivec, Kitzmiller, Md.
Gregor Zobe, Klein, Mont.
Anton Justin, Rock Springs, Wyo.
Jakob Laushin, 706 Kansas St., San Francisco, Cal.
Gregor Porenta, Black Diamond, Wash.

ZAHVALA. Spopostovani g. Fr. Sakser: — Naznanjam Vam, da sem zopet prejel od Vas poslano mi podporo, za katero se v imenu družine prav iskreno zahvalim vsem darovalcem. S tem sem si kapil nekaj premoška in nekaj živeča, nekaj pa sem porabil za rent. Srčna hvala vsem, Bog naj Vam stotero povrne in prošim, da me še v prihodnosti ne pozabite v mojem trpljenju. — John Zupan, Grove City, Pa.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JOSEPA MIKOLETIC. Doma je iz vasi Vrbova pri Hriški Bistrici na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Anton Kastelic, Camp 12, Crestmont, N. C. (16-18-1)

HARMONIKE vedisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a de lo trezno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj in tem postu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakor kdaj zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI Najuspešnejše sredstvo za čiščenje las, kakor tudi za nečisto kožo in brado. Od tega sredstva izstanejo vsi neželeni delci, ki so v lasih in koži, kar pomeni, da se lasi in koža očistita in postanejo zdravi. To sredstvo je izumljeno v Ameriki in je že dolgo znano po vseh delih sveta. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Anton Kastelic, Camp 12, Crestmont, N. C. (16-18-1)

JAKOB WAHČIČ, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ, Jaz sem edini hrvaški govoreči specialist možkih boleznih v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do popoldne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. do popoldne do 2. popoldne. Nedelje od 10. dop. do 2. popol. Specialist možkih boleznih.

DR. LORENZ, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulici.

Iščem svoje tri prijatelje: FRANKA RUTAR, VALENTINA URBANČIČ in ANDREJA PERDIH, vsi so doma iz Volče na Primorskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za katero nje naznani, ali naj se mi pa sami javijo. — Mike Rutar, 1779 E. 29. St., Lorain, Ohio. (17-19-1)

ŽELIM DOBITI kuharico za kuhati v kampi, ki je sposobna samu gospodinjski. Ne oziram se, če je vdova z otrokoma ali pa z možem, samo da razume svoj posel. Plačan od \$20.00 naprej na mosec. Katero veselji, naj mi piše na naslov: Tony Škerl, Morrisons, Box 2, (16-17-1) P. O. Kinzua, Pa.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE IZVRŠUJE PO NIZKIH CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST 80: DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJITE NA: Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Izvrstno domače vino.

Vsem mojim stariim odjemalcem in prijateljem naznanjam, da sem nakupil veliko zlatnega grozolja ter imam v zalogi samo naravnega, domačega vina.

Prodajam ga doma po eno galono ali več, ter ga tudi pošiljam na vse strani Zedinjenih držav ne manj kot 15 galon.

Posiljam denarje v staro domovino s postrovanjem znane bančne tvrtke F. Sakser, New York in sprejemam naročila lista "Glas Naroda". Izdelujem pooblastila in vse druge notarske listine.

Svoji k svojim!
FRANK JURJOVEC
1801 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, zastave, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebuje ure, verifiko, privetke, urstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Upravljače Vas stane le 2c. pa si boste prirahili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljamo brezplačno. Pišite poaz
IVAN PAJK, & CO., Box 328, CONEMAUGH, PA.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR (Notary Public) v GREATER NEW YORKU **ANTON BURGAR** 82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y. IZDELUJE IN PRESKRBUJE vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanjski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrenja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.